

Šentjurske NOVICE

30. marec 1999

letnik: VI

st. 5

cena: 150 SIT

poština plačana pri postu Šentjur

IZ VSEBINE

Občinski svet: Statut še ni sprejet

Država preživlja prek 10%

Šentjurčanov

Zakaj Kmetijska šola še nima
ravnatelja

Predstavljamo: Gostilna pri Ahacu

"Planica" v Kotah

Sport

30 let Glasbene šole Šentjur

Petra VOGA s.p.

Drofenikova 16,

3230 Šentjur

Tel.: 063/740-152

CSM: 041/733-268

AKCIJE, NOVOSTI, NAGRADE, POPUSTI, ČLANSKE IZKAZNICE

V naši optiki vam nudimo:

- okvirje vseh vrst za korekcijska očala
- vse vrste stekel za korekcijska očala
- kvalitetne mehke korektne leče
- čistila in ostali pribor za očala in leče

- sončna očala kolekcija '99
- servis optičnih pripomočkov
- računalniško vodenje podatkov
- lupe, daljnogledi

BREZPLAČNI SERVIS OČAL

BREZPLAČNO SVETOVANJE

NOVO ■ NOVO ■ NOVO ■ NOVO ■ NOVO

STROKOVNI ZDRAVNIŠKI PREGLEDI VIDA!

VULKANIZACIJA MULEJ

LETNE GUME:

SAVA

DUNLOP

LASSA

BARUM

SEMPERIT

STAMIL

MONTAŽA PRI NAS KUPLJENIH GUM JE BREZPLAČNA!

Delovni čas:

vsak delovnik od 8.00h do 18.00h

sobota: 8.00h do 13.00h

VULKANIZACIJA MULEJ

DEJAN MULEJ s.p.

UL. TONČKE ČEČEVE 17, ŠENTJUR

TELEFON: 063/741-007, NMT 0609 630 652

"Leda" DESIGN

Drofenikova 16 (v Tržnici), 3230 ŠENTJUR

tel.: 743-509, 041 759 882

NA NOVI LOKACIJI

- **ŠIVANJE PO MERI**
- **SVETOVANJE MODNEGA OBLIKOVALCA**
- **PRODAJA IZDELKOV IZ LASTNE PROIZVODNJE**

Izdelujemo vsa oblačila za ženske, moške in otroke

- za maturante
- za birmance in prvoobhajence
- poročne obleke
- gostinske uniforme

DELOVNI ČAS:

PON., SRE., PET.:

8 - 16

TOR., ČET.:

8 - 17

UGODNI PLAČILNI POGOJI

HRAST

JAGER

Proseniško 14, Šentjur

**PROIZVODNJA
LAMELNEGA
PARKETA**

Na zalogi več vrst parketa ter zaključnih letev!

Na voljo smo vam ves dan!

Tel.: 749 01 80, fax: 749 01 81

Ko bi te ženske ne bilo...

Marec je prav gotovo najbolj ženski praznični mesec. Res pa je, da smo 8. marec, nekdanji edini zveličavni ženski praznik, katerega praznovanje je v njegovih zadnjih zdihljajih doseglo skorajda nerazumne dionizične razsežnosti, vsi skupaj, moški in ženske, potisnili precej v pozabo, in danes prisegamo le na več ali manj cerkveni materinski dan. Pač, spet tisti znameniti fenomen zgodovinskega nihala, ki peha mlade in nestabilne družbe iz ekstrema v ekstrem. Ne razumem prav, zakaj so naše ženske molče pristale na prevlado materinskega dne, ki jih, resnici na ljubo, vsaj v simbolnem smislu, kljub temu, da v enakem številu kot moški stojijo za stroji ali pulti, potiska nazaj za štedilnik, v otroško sobo, torej v prvo polovico tega stoletja. Dejstvo je, da je tako in o tem ne kaže ravno preveč filozofirati. Bo že nihalo naredilo svoje, kajti bistva moško - ženskih resnic pač ni mogoče pretenati.

Ko bi te ženske ne bilo..., vzdihujejo navadno navdahnjeni možaki ob šankih, ko razlagajo svojo pamet in sposobnosti. In bolj ko je ura pozna in pogledi motni, bolj je vse skupaj pravo in resnično. Pa vendar se dobra družba "pravih dedcev" začne počasi izgubljati v noč. Eden za drugim odkrevasjo proti toplemu domu, kjer jih čaka njihova "stara".

To je tista, ki so jo vse življenje iskali, jo našli, ljubili, jo vzeli in z njo živeli, ker so tako hoteli. Seveda pretiranega navdušenja ne gre kazati navzven, vendar pa vsak moški v sebi ve, da brez "stare" takorekoč ne gre. Srečen je, kdor jo ima, svojo drago, ki ga zna prenašati takrat, ko je najbolj nemogoč in ga ljubiti, kljub temu, da stokrat ne splahne umivalnika za seboj ali spusti stranišnega pokrova. Tisti, ki je pa še niso našli oziroma so našli napačno, ali je napačna našla njih, bodo ostali tam, kjer so bili v svojih mladeniških letih, pobalinčki, ki počnejo in stresajo neumnosti zato, da jim mine dan, da so v družbi "pravih moških".

Materam!

Vesolja in sreče, bi zaklicala vsem materam, ženam in dekletom, ki se veselite življenja! Pa tudi tistim, ki se upogibate pod težo dni in let. Veselite se neskončne modrine neba, sončnega vzhoda in rojstva vsakega dne, ki lahko prinese srečo. Vaše srce naj skozi vse leto izžareva toplino in nežnost. Nikjer naj ne bo nikogar, ki bi ostal sam in osamljen!

Ivica

In tako živijo "pravo" moško življenje - in moški, ki je brez družice, ostane tam na koncu šanka slej ko prej sam. Ko se sam samcat zvrne v grob, se nekje gotovo prikaže ženska roka, ki na gomilo položi cvet. Cvet, ki ga sama nikoli ni dobila.

Zato možje, sinovi in ljubimci, cvet in dobra misel ob dnevu žena in mater odtehtata svoje! Za šankom tako ali tako lahko nakladate neumnosti še naprej. (DN).

F. Kovač

Prijetna velikonočna praznovanja vam želi uredništvo!

Naslednja številka
Šentjurskih novic izide v
sredo, 28. aprila 1999

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslova uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur; D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 743-561, 741-500. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-601-24123.

Občinski svet s težavo naprej

Kdo bo tretji "Pucko"?

Tretja seja Občinskega sveta, zgodila se je v ponedeljek 1. marca, je pokazala, da bo imela vladajoča koalicija SKD + SLS + Neodvisna lista, ki ima v občinskem svetu zagotovljenih točno 50% glasov, nekaj težav pri sprejemanju statuta, za katerega potrebuje glasove dveh tretjin svetnikov. Vendar pa, sodeč po njihovi samozvesti, bo šlo vse gladko. Že pri prvih pomembnejših glasovanjih se je pokazalo, da si je zagotovila tudi glasove Združene liste in dveh "Puckotov" iz SDS. Zlasti razcepljenost v SDS je prava nesreča za to stranko, ki je z ozirom na zelo soliden volilni rezultat pričakovala, da bo v občinski politiki igrala vidnejšo vlogo, usodno razcepljena pa je pristala na političnem obrobju.

Začetek seje je bil umirjen. Župan, ki je tokrat prišel na sejo očitno nekoliko raztresen, če že ne slabo pripravljen, je najprej potreniral na glasovalni napravi, potem pa se je pričelo zares. Na zapisnik ni bilo pripomb, županov ekspozice o aktualnih dogodkih v občini pa tudi ni nikogar vznemirilo.

Pobude in vprašanja

Ta običajno zanimiva točka se je pričela z več ali manj formalnim vprašanjem svetnika SKD Kolarja glede ceste v Bovše in drameljske čistilne naprave. Odgovore na postavljeni vprašanji je verjetno že prej poiskal neposredno pri strankarskima kolegoma županu ali podžupanu. Žafran (SDS) je posredoval občinskemu svetu vprašanja sveta KS glede znanega dolga 1,8 milijona SIT, ki so šli iz slivniškega proračuna za kalobško telefonijo in o lastništvu kulturnega doma (Je res postal izključna last gasilcev?). Artnak (LDS) je imel spet serijo vprašanj in pobud. Opaznejše so bile: občinski svet naj občinski upravi določi rok za posredovanje že na prejšnjem OS podanih vprašanj; na naslednjem sejo OS je potrebno uvrstiti tudi vprašanje solastniških deležev lastnikov telefonskih priključkov v firmi Telekom; ureditev ceste do kamnoloma na Žusmu. Korže (SDS) je opozoril, da denar, namenjen sanaciji po neurju, na Ponikvi ni bil namensko uporabljen. Osetova (SLS) je tokrat po številu vprašanj in pobud posekala sicer nenadkriljivega Artnaka. Sodeč po prikazani "tečnosti", se počuti dokaj opozicijsko naravnana. Nezadovoljna je bila s prepočasno pripravo izgradnje pločnika

proti Novi vasi (projekt je še vedno pred prvo revizijo); ugovarjala je, ker na občinski upravi zaposlena oseba izvaja tudi gradbeni nadzor; spraševala je, kaj je s Športno zvezo in kdo jo pravzaprav sploh predstavlja; hotela je vedeti, kdo in kako je gradil čistilno napravo na Planini, zakaj se ne regresira nakup semenske koruze, zakaj niso dobili plače trenerji ženske košarkarske ekipe in pa, kdo in kdaj se bo pričel v Šentjuru sistematično ukvarjati z urbanizmom? Protestirala je tudi zaradi slabe oskrbe z vodo v času snežnega neurja in spraševala, če je direktor JKP res že kdaj zahteval nakup posebnega agregata za vodovod iz Hrastja.

Oset (SDS) je v imenu Knjižnice spraševal, kje je pristal denar iz lanskega proračuna, ki bi moral iti za nakup knjig. Podobno vprašanje je imel tudi neodvisni Mestnišek glede lanskega šolskega denarja. Trdil je tudi, da so za letošnji snežni električni mrk krivi pravzaprav že tako grdi betonski drogovi. Pungartnik (Neodvisni) si je zaželel zvočno zaščito svoje stanovanjske soseske pred pričakovanim truščem na novem križišču pri Zikošku, ležeče policaje na Trubarjevi cesti in sanacijo plazovitega Junakovega hriba. Opaznejša je bila še pripomba Škoberneta (SLS), ki je opozoril na stranske učinke lani sprejetega odloka o varstvu kulturne in naravne dediščine. V skladu s tem odlokom morajo imeti vse novogradnje v sicer povsem moderno zgrajenih Lazah soglasje Zavoda za spomeniško varstvo in kritino iz bobrovca, pa čeprav je sedaj nima niti ena hiša.

Statut ni šel skozi! Kdo bo tretji "Pucko"?

Zavrnitev predloga statuta, kljub temu, da so za predlog poleg vladajoče koalicije glasovali še Jeršič in Erjavec iz Združene liste ter nepričakovano Branko Oset in Jože Korže iz SDS, je pomenil prvi poraz občinske oblasti in hkrati znamenje, da v občinskem svetu vendarle ne bo šlo tako gladko, kot sta naračunala župan Malovrh in SKD. Svetniki LDS in preostali trije svetniki SDS so namreč med drugimi vložili precej podobna dopolnila k statutu, s katerima so hoteli uzakoniti vsaj delno proporcionalnost pri sestavi delovnih teles OS, ki pa jih je vladajoča večina zavrnila. Zato so glasovali proti sprejetju takega statuta. Pri glasovanju za predlog statuta je prišlo do zapleta, zaradi katerega je Škoberne (SLS) zahteval ponovitev glasovanja in sicer z dvigom rok in ne z glasovalno napravo. Njegova poteza je bila "usodna" za svetnika SDS Oseta in

Koržeta, ki sta tako bila prisiljena javno pokazati, da glasujeta za SKD in ne za svojo stranko SDS.

Zapletlo se je tudi glede glasovanja za druge amandmaje, za katere je župan trdil, da jih je potrebno izglasovati prav tako z dvotretjinsko večino, Gorečan (LDS) pa nasprotno. Po enournem odmoru, v katerem niso uspeli razrešiti tega proceduralnega zapleta, je OS sprejel županov "salamonski" predlog (ki, mimogrede, ni v skladu niti z novim in še manj s starim poslovnikom!) in je o amandmajih - vse je predlagala LDS - ki so na predhodnem glasovanju dobil navadno večino, glasoval še enkrat. Šlo je več ali manj za nepomembne spremembe, ki so bile v drugo gladko sprejete s potrebno dvotretjinsko večino. Zanje so očitno organizirano glasovali svetniki SKD, ki so na tak način poskušali premamiti LDS, da bi podprla predlog statuta v celoti. Za statut je končno glasovalo 17 svetnikov, kar je pomenilo, da je za sprejem zmanjkalo en glas. Rezultat je bil presenečenje za koalicijo, saj so menda imeli zagotovljenih 18 glasov. Očitno eden od načrtovanih "Puckotov" ni tvegal blamaže.

Izvoljen Nadzorni odbor

Nadaljevanje seje je steklo kot namazano. Brez težav je bil izvoljen Nadzorni odbor, ki pa bo, kot vse kaže, tudi v tem mandatu ostal brez zob. V njem ima sicer opozicija točno polovico članov (Mirjan Bevc - ZL, Zoran Justin - SDS in Polnar - LDS), toda le na papirju, saj Mirjan Bevc iz Združene liste, ki je odboru zelo mehko predsedoval že v prejšnjem mandatu in bo svoj mandat očitno ponovil, ni ravno tista oseba, pred katero bi se tresla občinska uprava in župan. Zato pozicijski trojici (Krč - SKD, Moškotevc - SLS, Jože Zupanc - NL) ne bo težko ščititi svojih krmarjev na občinski finančni barki.

Sprememba zazidalnega načrta za industrijsko cono - tam naj bi po novem Miha Salobir iz Prožinske vasi gradil nekakšno novo tržnico, kombinirano s stanovanji, ni nikogar spodbudila k razpravi, pa čeprav je zadeva v načelu nekoliko nenavadna, če že ne kaj več.

Jabolko spora - denar za stranke

Najprej so se svetniki sporekli glede povrnitve dela stroškov strankam za predvolilno kampanjo. 40 SIT za dobljeni glas ni bilo spornih, sporna je bila le razlaga občinske finančnice Kopove, ki je zmagovitemu županu Malovrhu in njegovi SKD prisodila skoraj enkrat več denarja, kot

je zapisano v Zakonu in občinskem odloku. Do naslednje seje bo za domačo nalogo še enkrat preštudirala občinski odlok.

Zapletlo se je tudi pri sredstvih, ki so po zakonu predvidena za delovanje političnih strank. Vladajoča koalicija je namreč v nasprotju z uradno obrazložitvijo zakona med stranke vštela tudi svojo koalicijsko

zaveznico Neodvisno listo, čemur pa je najtrdovratneje nasprotoval Erjavec (ZL). Ta je trdil, da je NL v bistvu le skupina občanov in nič več, kar je seveda čisto res. Takšni razlagi se je z vsemi štirimi upiral neodvisni Pungartnik, ki si je prizadeval vnovčiti svojo "neodvisnost". Zanimivo bi bilo vedeti, komu je občina nameravala nakazovati

Neodvisni listi namenjen strankarski denar? Kar vsem, ki so kandidirali, ali le tu pa tam kateremu? Neodvisna lista nima pravne subjektivitete in seveda tudi svojega žiro računa ne.

Tudi ta zgodba se bo razpletla na naslednji seji OS.

F.K.

Planinski socialdemokrati so zborovali

Preko 20 članov tega najmočnejšega krajevnega odbora SDS se je zbralo v prijazni Vahterjevi kmetiji. Med povabljenimi sta bila poleg predsednika občinskega odbora SDS F. Kovača še "odpadnika" iz vrst SDS, občinska svetnika Korže s Ponikve in Oset iz Šentjurja.

Razprava je bila dokaj burna, vse pa se je vrtelo okrog dileme, ali ne bi bilo tudi za planinske socialdemokrate boljše, da se potihoma priključijo zmagoviti koaliciji župana Malovrha in tako pristavijo tudi svoj lonček, kot je bilo večkrat rečeno. Zlasti Mirko Kovač, Milan Koželj in predsednik Roman Planko, ki je tudi predsednik sveta KS, so si prizadevali, da bi jim člani izglasovali proste roke pri podpori SKD v občinskem svetu. Nazadnje do glasovanja sploh ni prišlo, saj je bilo večini članov vendarle preveč, da bi se šli "Puckote" kar tako brez pravega razloga.

Kljub ostrim besedam, predsednik F. Kovač je celo demonstrativno hotel zapustiti sestanek, se je zborovanje končalo ob dobri večerji in prijetnem vzdušju.

Občina Dobje: čakamo na delitveno bilanco

O delovanju nove občine Dobje sem se pogovarjal z v.d. tajnika g. Leskovškom: "Na splošno lahko rečem, da nam gre kar vredno. Predvidevamo, da bo naš predračun znašal 53 milijonov SIT, od tega bomo okrog 18 milijonov porabili za šolstvo, otroško varstvo in socialo, 10 milijonov naj bi šlo za investicije v ceste, nekaj manj za vzdrževanje cest in komunalo, okrog 8 milijonov pa nas bo stala tudi občinska uprava. Računovodstvo in pravno službo imamo po pogodbi. Zaenkrat poslušamo še preko skupnega računa z občino Šentjur. Res je, da smo v začetku pričakovali več denarja, a bo šlo skozi tudi s tem denarjem.

Verjetno bo nekaj težav pri delitvi premoženja s šentjursko občino. Zakonski rok za delitveno bilanco je že potekel, a še ni nič znanega. Pričakujemo nekaj malega sredstev iz občinskih skladov (za malo gospodarstvo, stanovanjski sklad...) in težave z dolgovi. Še sedaj ne vemo, kako je s kreditom za cesto na Dobje.

Samo delo na občini teče na nekoliko drugačni ravni kot v Šentjurju, a vendarle povsem normalno. Sprejeli smo že statut in poslovnik, zdaj pripravljamo proračun."

Kaj pa plaz pri Mačku? Ni nevarnosti, da bi občina bankrotirala?

Smo v težavah: denarja nimamo, ukrepati pa je potrebno. Postorili bomo najnujnejše, drugo pa prepustili državi in lastnikom. Sanacija plazu ni neposredna občinska pristojnost."

Morala in politika

"Stvar, ki je brez morale, je greh", je misel guvernerja banke Slovenije Arharja, ki sem jo te dni prebral v časopisu in ki mi ne gre iz glave. Govoril pa je o denarju, za katerega sem od nekdaj mislil, da z moralo nima prav veliko skupnega. O morali v politiki resda nisem imel nikoli ravno bleščečega mnenja, toda v pogojevanost prave politike z moralo nisem nikoli dvomil.

Dobro desetletje sem se tako ali drugače vrtel v naši "pomladni" politiki, se veselil, grešil, padal in vstajal. Ne bom tvegaj trditve, da je bila moja morala vedno brezmadežna, zagotovo pa nikoli ni bila umazana. Težko bi rekel, da sem bil uspešen, in še težje, da sem bil čisto neuspešen. Vsakega je bilo nekaj, a na koncu mi je vendarle ostalo prepričanje, da sem v mejah svojih sposobnosti le opravil svoje poslanstvo. Nekateri pravijo, da preveč donkihotsko, ampak tudi to je nekaj.

"Pomladni" šentjurski oblasti, ki je zrasla tudi na mojih rokah in jo že skoraj vse desetletje predstavljajo izključno krščanski demokrati, sem se enostavno odtujil. Različni smo. Že prej me je nekajkrat izpljunila, a sem se vztrajno vračal. Ne zanikam, želel sem si drugačno.

K že večkrat zapisanim dvomom o morali šentjurske politike, zdaj sta to SKD in župan Malovrh, nimam več kaj dodati. Njihove "vrednote" v obliki grobega pragmatizma Pungartnikovega tipa me pravzaprav niso nikoli prizadevale res v živo, ker pač niso bili "moji"! Kapljica čez rob je moja stranka, morala SDS. Da ne bo pomote, govorim o občinski ravni, ki jo poznam.

Čisto na kratko, gre za zmago filozofije "pristavljanja piskrčka", kot so v prispodobi lepo povedali planinski socialdemokrati. Pa ne le oni, mnogi, premnogi, so potem, ko nas zmagovita SKD ni hotela v koaliciji, pričeli razmišljati podobno. Korže in njegovi s Ponikve "hočejo imeti nekaj od volitev", Oset se prodaja verjetno za osebni prestiž in gasilske proračunske interese, asfaltni lobi Mirka Kovača, ki želi biti na vsak način všečen občinski garnituri, je v svoje interese zapregel vse konje odbora SDS na Planini. Le kdo še ve za naša načela, volilni program, za strateške cilje stranke? Mar res le tisti skrajno naivni! Se je res potrebno potuhiniti, pogledati, če bo padla z mize kakšna drobtinica in hvaležno polizati noge gospodarju?

To ni podobno ničemur! SDS, ki je kljub občutni podpori volivcev ostala v opoziciji, bi morala to poslanstvo sprejeti, ga pokončno izvajati in se pripravljati na svoj čas. Demokratična oblast je pohabljen, če ni sestavljena iz pozicije in opozicije; prva odloča, druga nadzira. Tu ni druge filozofije, ni srednje poti, ni prostora za "Puckote". Toda ne v Šentjurju. To je to!

Sodu je izbilo dno spoznanje, da očitno "Puckoti" sploh niso sporni, sporne so le Šentjurske novice, ki so o njih zapisale nekaj malega resnice!

Ko različnost postane tako vnebovpijoča, je zadnji čas za alarm oziroma umik.

Franc Kovač

Z občnega zbora SLS

Zadnjo soboto v februarju je imela šentjurska podružnica SLS svoj redni občni zbor. Udeležba je bila bolj skromna, ko sem vštel tudi zamudnike, sem naštel 31 prisotnih. Koliko je bilo med njimi članov in koliko simpatizerjev, verjetno še samo vodstvo zbora ni vedelo, kajti v SLS ne pobirajo članarine in zato tudi niso preverjali, kdo ima pravico glasovati. Pa tudi sicer je bila članarina ena od bolj glasnih točk dnevnega reda. Predsednica Osetova je prenesla občnemu zboru predlog SLS, da je letna članarina 2000 SIT na družino, v to ceno pa je vključena tudi naročnina strankarskega časopisa Brazde. Ta predlog, ki je, resnici na ljubo, res minimalističen in tudi nekoliko nenavaden za resno politično stranko, je prvi sesul direktor Zadruga Zvonko Pušnik, ki je zboru tudi predsedoval. Menil je, da članarina sploh ni pomembna, nakar so prisotni soglasno sprejeli njegov predlog, da je 200 SIT povsem dovolj, ustvarjalci Brazd pa naj svoj časopis kar lepo prodajajo posebej. Članarino bodo pobirali na območnih zadružnih enotah.

Iz poročila predsednice je bilo razbrati, da so največji uspehi šentjurske SLS preteklega leta izgradnja vodovoda v Dramljah, ceste v Podlog in 18 milijonov SIT, ki so jih izpulili občinskemu proračunu. Iz dela poročila, ki se je nanašal na državno politiko, je bil opazen njen poudarek, da je SLS pomagala zrušiti Bandlerja, ker je le ta dopustil blatenje slovenske policije (afere Vič, Holmec) in ne

zaradi tega, ker je oviral parlamentarni nadzor nad delom obveščevalnih služb, kar je bil predmet interpelacije. Enako je trdil tudi poslanec SLS Hrastelj iz Laškega, ki se je občnemu zboru pridružil z zamudo. Le da je Hrastelj med vrsticami priznal, da je pri Bandlerju šlo za revanšo SLS zaradi Barbare Brezigar. Zdaj je rezultat medkoalicijskega spopada 1 : 1, kar pomeni, da je SLS obranila svojo pokončno držo in partnerja na oblasti pričenjata nadaljevanje svoje vladavine na znanih temeljih. Hrastelj je tudi pokritiziral kmetijsko svetovalno službo in spet med vrsticami povedal, da bi le ta funkcionirala bolje, če bi bila vključena v kmetijsko gozdarsko zbornico. S to svojo oceno je spodbudil dolgo in odločno razpravo svetovalca Brgleza, katerega poanta razprave je bila, da je kriva država, "ker svetovalci ne morejo hoditi po kmetijah s prazno aktovko". Njemu so pritegnili tudi nekateri drugi razpravljalci (Pušnik, Bohinc...), ki so dali vedeti, da je rajnka Jugoslavija za kmete bolj skrbela, Drnovškova vlada (očitno so pozabili, da tudi Podobnikova) pa za kmete ne stori takorekoč nič, z vključitvijo v EU pa bo še slabše. S tako razdrobljeno zemljiško strukturo bomo v EU izgubljeni, za nakup zemlje pa imajo denar tako le razni zasebni podjetniki, kmetje pa ne (Bohinc). Razprava je bila kar zoprno kritična in poslanec Hrastelj, ki se je moral zagovarjati celo zaradi strogega prometnega zakona in licenc za avtoprevoznike, si je pomagal z vsemi možnimi govorniški zvijačami, da je odnesel celo kožo. Ko je temperatura le

preveč narasla, je posredoval Janez Škoberne, ki je predlagal, da se občni zbor posveti pohanim piščancem, ki sta jih pripravila Janez in Martina Fatur iz Slatine. Po kratkem obotavljanju - direktor Zadruga Pušnik je hotel še zvedeti, kam bo SLS dala odvečne kmete, ko bo prišla Evropa - je njegov predlog le dobil polno podporo, polni krožniki pa so duhove kmalu dobro umirili.

Občni zbori SLS so takorekoč edina javna strankarska aktivnost v šentjurskem prostoru, ki je dostopna Šentjurskim novicam, pa čeprav verjetno le zato, ker zanje prejemam vabila kot ustanovni član pred desetimi leti ustanovljene Kmečke zveze. Primerjava sedanje šentjurske SLS s Kmečko zvezo izpred desetih let, je skorajda nemogoča. Od nekdanjega polnega političnega naboja ji je ostalo bolj malo, od nekdanjih akterjev pa sem med prisotnimi opazil le še Vinka Žmaharja. Šentjurska SLS danes, čeprav zdaj prava politična stranka, je bolj cehovska od svoje stanovske predhodnice in še bolj zazrta ozko v kmečko in kmetijsko problematiko. Sodelovanje SLS v vladi, pa prav to področje hromi do kraja, kar pomeni, da je kriza izrazitih kmečkih podružnic SLS neizbežna. Tega pač tudi v Šentjurju ni mogoče prezreti. Mogoče bo moja ocena krivična, toda nisem se mogel znebiti vtisa, da prisostvujem prej sestanku kmetijske svetovalne službe s kmetovalci kot političnemu zborovanju druge najmočnejše vladne stranke.

F.K.

Ženska v sodobni družbi

V torek, 2. 3. 1999 ob 17. uri, je bila v sejni sobi občine Šentjur okrogla miza o pomenu ženske (in moškega) in družine v današnjem sodobnem življenju. Pobudnik in organizator pogovora je bil Občinski odbor socialdemokratinj, pogovor pa je bil posvečen zadnje čase precej odrinjenemu prazniku žena, 8. marcu. V ta namen je občinski odbor SDS vse udeleženske pogovora obdaril z lepimi vrtnicami.

Po prijaznem sprejemu dr. Drage Škoberne-Kovač in po pozdravnem govoru profesorice Jančič se nam je predstavila še glavna govornica profesorica Antonija Marinček iz Celja. Na seji je sodelovalo osemnajst predstavnic ženskega spola in en le en moški, kar je bilo manj od pričakovanja. Glavne teme so bile: kako pridobiti samozavest, kako si vzeti čas zase ob družini, službi in problemih, ki nas obkrožajo, kako v družino vpeljati odprtost, prilagajanje, kako vzgojiti otroka, da bo znal živeti v nekem sožitju, o težavah mladih pri osamosvojitvi.

V dvorani je vladalo prav prijetno vzdušje. V pogovoru so bili vključeni vsi prisotni, ki so po skoraj tri urnem pogovoru skupaj enoglasno ugotovili, da je družina še vedno osnovna in najpomembnejša celica družbe, da so ljubezen, samozavest, in osebna stabilnost zelo pomembni za vsakega posameznika. Pa tudi to, da nase ne smemo nikoli pozabiti, si vzeti včasih dan samo zase, pa čeprav nas priganjata čas in delo.

Damjana Pušnik

Kalobje beži od Dobja

Novo občino Dobje, ki jo že pestijo finančni ukrepi države, očitno zapuščajo tudi Kalobčani. Na Občino so poslali zahtevo, da bi njihove šolarje, ki so na višji stopnji usmerjeni na šolo v Dobju, prešolali na OŠ Hruševac. Prericani so, da pogoji šolanja v Hruševcu omogočajo kvalitetnejše izobraževanje njihovega podmladka. To pomeni, da bo predimenzionirana (kot še vedno trdijo nekateri) šola v Dobju še bolj prazna, hruševski pa se kaj prida ne bo poznalo.

Občinske oblasti bodo v dilemi, kako upoštevati določila o šolskih okoliših.

Bo plaz pokopal novo občino Dobje?

Nad domačijo Franca Mačka iz Dobja se je pred 14 dnevi utrgal plaz površine blizu enega hektarja, ki sedaj resno ogroža njegovo stanovanjsko hišo:

“Začelo se je julija leta 1996, ko so po močnem deževju nastale prve razpoke. Obvestil sem občino, se večkrat pogovarjal s podžupanom Pungartnikom in Pečkom, a se ni nič zgodilo. Pred štirinajstimi dnevi se je pričelo premikati, toda ne na občini, temveč na travniku nad mojo hišo. Nekaj tisoč kubikov razmočene zemlje iz ure v uro bolj grozi. Na šentjurski občini pravijo, da z Dobjem nimajo nič več skupnega, tajnik dobjsanske občine Leskovšek pa nekaj organizira, toda to kar se dela, ni nič; dela se nestrokovno in prepočasi. Zase in družino iščem prostor, kamor bi se preselili, kajti plaz nad hišo je velika mora. Ko ponoči poslušam pokanje ladijskega poda, se mi zdi, da bo vsak čas padlo po nas”.

G.Leskovšek, tajnik občine Dobje je nemočen: “Za plazove, ki ogrožajo stanovanjske objekte, je odgovorno ministrstvo, ki pa se za naš problem kaj pride ne zmeni. Takih plazov imajo na tisoče, pravijo. Na občini smo sklenili, da poskušamo z največ 400 tisočaki rešiti, kar se rešiti da. Delamo kar zmoremo, za sanacijo plazov pa bi bilo potrebno okrog 15 milijonov SIT, ki jih občina nima in jih tudi zlahka ne bo imela.”

Tehnični direktor Constructe ing. Jože Vengust, si je plaz ogledal in meni, da je zadeva resna, a ni tako kritična kot izgleda, s pričetimi deli, ki jih izvaja zasebnik Felicijan, pa ni bil najbolj zadovoljen. Menil je tudi, da so za plaz v prvi vrsti odgovorni lastniki zemljišč, to pa naj bi bil kmet Čadej, ki je pred leti po navodilih občinske “Vebrove kmetijske komisije” nestrokovno buldožeriral plazovito površino. Pa se začaran krog zaključuje: odgovorna je občina Šentjur, ki je tam več ni, občina Dobje, ki je in ni pristojna za reševanje pred plazom, pa ima sicer voljo, a nima denarja. Država pa je tako vedno predaleč stran.

F.K.

S tiskovne konference na UE

Načelnica šentjurske Upravne enote mag. Stoparjeva je za javnost podala pregled dela in problemov UE.

Na upravni enoti je zaposlenih 28 delavcev, ki so v lanskem letu imeli v obravnavi 9992 zadev, kar je za 590 zadev več kot leto prej in kar za 2600 zadev manj kot pred štirimi leti. V lanskem letu je število zadev poraslo predvsem zaradi zamenjave vozniških in prometnih dovoljenj. V roku enega meseca so naši državni uradniki rešili okrog 80% vseh vlog. V lanskem letu so na UE izdali 6117 različnih potrdil, kar je za 3800 potrdil manj kot leto prej.

Denacionalizacija še vedno obremenjuje državne uradnike in razburja državljane. Do sedaj je država na šentjurskem območju vrnila v naravi samo 48% zemljišč in gozdov. Skupna vrednost vrnjenega premoženja znaša okrog 700 milijonov SIT. Zanimivo je, da so na UE prav zaradi denacionalizacijskih postopkov zaposlili pravnico in da zanje porabijo kar tretjino vseh materialnih stroškov upravne enote.

Precej dela imajo tudi z žrtvami vojne, kot posledico treh zakonov iz leta 1996. V občini je 442 vojnih veteranov, 238 upravičencev za veteranski dodatek, 548 žrtev vojnega nasilja. Na tem področju imajo nerešenih še 133 zadev.

Mag. Stoparjeva je poudarila pomen moderniziranja prostorov v pritličju ter sprotnega izobraževanja zaposlenih.

Center za socialno delo: 900 milijonov socialnih pomoči

V šentjurskem centru za socialno delo je zaposlenih 11 delavcev, od tega je 5 socialnih delavk. 85% stroškov Centra krije država, 15% pa občinski proračun.

Iz njihovega letnega poročila smo izbrskali nekaj zanimivejših podatkov.

Skoraj polovica novorojenčkov “nezakonskih”.

Socialne delavke so lani obravnavale 451 primerov (predlani 448) urejanja odnosov v družinah, zaradi preživnin, nasilja nad otroci...Kar 89 otrok je bilo rojenih izven zakonske zveze, večina v izvenzakonskih skupnostih, 12 otrokom je bilo potrebno zagotoviti plačevanje preživnine, 8 mater pa ni želelo priznanja očetovstva za svoje otroke.

Vseh preživnin za otroke je bilo 380 in so povprečno znašale 13 100,00 SIT.

V rejništvu je bilo 17 otrok, rejnine pa so znašale od 22 000 do 33 000 SIT. Poleg rejnine so rejnice prejemale še po 13 000 SIT nagrade za delo. 20 mladostnikov in 5 otrok je bilo obravnavanih zaradi neprimerne vedenja, poškodovanja tujih stvari, nasilja, tatvin... Zlasti je opazen porast agresivnosti med mladostniki.

Zaradi motenj v duševnem razvoju je bilo v različnih ustanovah po vsej državi 31 otrok iz naše občine.

Tudi varstvo otrok pred starši

Skupaj je prejemale otroški dodatek v višini od 2600 SIT do 8150 SIT 4714 otrok. Kar 13 družin prejema otroški dodatek v “funkcionalni” obliki, kar pomeni, da jim Center plača le tople obroke hrane, saj bi sicer otroški dodatki stekli po grlu.

Le en oče je šel na porodniški. Zanimivo je, da je kar 23 prejemnikov denarne pomoči od 70, kolikor jih je bilo napotnih, zavrnilo delo pri obiranju jabolk, kar kaže na to, da je v nekaterih primerih država preveč radodarna.

145 je uveljavljalo porodniško nadomestilo, kar je za 7 več kot leto prej in za 7 manj kot v letu 1996. Le en oče pa si je privoščil tudi porodniško.

52 mamic, ki niso upravičene do nadomestila za porodniški dopust, je dobilo po 19 000 SIT starševskega dodatka, vse porodnice, bilo jih je 197 pa so prejele bodisi paket ali denarno pomoč v višini 25 000 SIT.

Država preživlja preko 10% Šentjurčanov

Število denarnih pomoči kot edinega vira preživljanja je vse manj. Lani je to pomoč prejemale le 17 upravičencev (leta 1993 jih je bilo 27), zato pa je v skokovitem porastu število upravičencev mesečne denarne pomoči. Mesečno je to pomoč prejemale 615 oseb (leta 1993 pa le 198). Višina pomoči znaša do 22 000 SIT na družinskega člana. Po okvirnih podakih CSD razdeli skupaj okrog 900 milijonov tolarjev različnih pomoči.

CENTER ZA SOCIALNO DELO ŠENTJUR

objavlja **INFORMATIVNI JAVNI RAZPIS ZA ZBIRANJE PONUDB ZA NAJETJE POSLOVNIH PROSTOROV**

Center za socialno delo Šentjur zbira ponudbe za najetje poslovnih prostorov za dejavnost Centra za socialno delo za dobo 10 let z možnostjo kasnejšega odkupa.

Prostori za najem morajo zadoščati naslednjim pogojem:

- Skupna površina prostorov znaša 200 do 250 m².
- Na razpolago mora biti 10 pisarn, arhivski prostor, sejna soba (25 do 30 m²), sanitarije, prostor za stranke in drugi pomožni prostori.
- Prostori morajo biti dostopni iz ulice v nivoju ali do 7% klančine ali z dvigalom, dimenzioniranim za inval. osebe.
- Lokacija mora biti v centru ali v bližini centra mesta Šentjur, blizu postajališč javnih prevoznih sredstev ter blizu poslovnih objektov upravne enote in drugih pomembnejših ustanov.
- Pisarne morajo biti zvočno izolirane in ne smejo biti prehodne. Vsi prostori morajo biti opremljeni s parapetnimi kanali za inšalacijo.
- Prostori naj bi bili vseljivi čimprej oz. najkasneje do konca leta 1999.

Rok za zbiranje ponudb je 7 dni po objavi.

Pisne ponudbe morajo vsebovati tloris prostorov, navedbo o lastništvu, izpolnjevanju razpisnih pogojev ter pogojev za najem, cena najema z obratovalnimi stroški, doba najema in možnost odkupa.

Ponudbo pošljite na naslov:

CENTER ZA SOCIALNO DELO ŠENTJUR,

Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Vsa pojasnila v zvezi z razpisom lahko dobijo zainteresenti na CSD (tel: 063/743-640)

Razpis je informativen in z ničemer ne zavezuje CSD.

Zakaj Kmetijska šola še nima ravnatelja?

Odkar je Kmetijska šola postala šentjurska, je brez ravnatelja. Mag. Branko Šket, prejšnji ravnatelj, je sicer podedoval vedejevstvo, a si že dve leti zaman prizadeva, da bi končno postal tudi prvi ravnatelj Kmetijske šole Šentjur. Pred dokončno odločitvijo se je doslej še vedno nekaj zapletlo, kaj je vzrok zapletom, pa je takorekoč uradno nemogoče zvedeti.

Najprej sem se obrnil na v.d. ravnatelja Šketa, ki pa me je odpravil kar po telefonu: "Ne, nobenih težav ni. Res je le, da pri prvem razpisu nisem dobil zadostne podpore učiteljskega zbora, zdaj pa gre le za ponovitev razpisa. Svet šole je že odpiral zadnje ponudbe, vendar zadeva še ni tako daleč, da bi lahko karkoli rekel. Informacija v prejšnji številki Šentjurskih novic ni bila pravilna. Ko bo znanega kaj več, vas bomo že obvestili."

Želel sem tudi prisostvovati predstavitvi kandidatov, ki naj bi se zgodila te dni enkrat, pa mi tudi to ni uspelo, saj naj ne bi šlo za javno zadevo.

Ravnateljeva redkobesednost ni bila ravno obetavna, kot je kratka analiza dosegljivih podatkov pokazala, pa tudi ne najbolj resnicoljubna.

Prvi razpis za ravnatelja se je zgodil spomladi lanske leto. Med štirimi kandidati je Osetova dobila podporo Občine (resnici na ljubo, po malo nenavadni proceduri v režiji SLS oziroma njenega tajnika Škoberneta), Šket podporo učiteljskega zbora in končno se je tudi Svet šole odločil zanj. Minister za šolstvo pa ne, zaradi nezadostne podpore učiteljskega zbora.

Ker postopek s prvim razpisom formalno ni zaključil, se je nanj pritožila Osetova, pokrenjen pa je bil tudi postopek proti predsednici sveta šole Metodi Senica, ker naj ne bi omogočila predstavitve programa kandidatke Zupancve.

Sledil je drugi razpis, ki pa ga je vodstvo šole brez znanega razloga umaknilo. Na tretji razpis so se prijavili še trije kandidati, Osetova je očitno obupala. Učiteljski zbor je dal Šketu zadostno podporo, tokrat pa ga je zavrnil svet šole. Kot je slišati, so Šketovo kandidaturo povzili zunanji člani sveta šole, ki edini očitno niso pod vplivom ravnatelja Šketa. Zanimivo je, da pri tem razpisu občina svojega mnenja o kandidatih sploh ni dala.

Sedaj je v teku četrti razpis, "v ringu" pa sta ostala le Šket in Adriana Zupanc.

Kaj se dogaja na Kmetijski šoli, sem poskušal zvedeti pri drugih pristojnih. Predsednica sveta Metoda Senica, ki je na porodniškem dopustu, me je napotila k podpredsedniku Fajsu. Le tega mi tudi po sedmih poskusih ni uspelo dobiti. Protikandidat iz prvih dveh krogov g. Vodopivec iz Gorbelnega me je napotil k pomočnici ravnatelja Osetovi in k slavistki Lavričevi, pa sem povsod ostal praznih rok. Vsi so skrivnostno umolknili in nihče niti tega ni upal potrditi, kar čivkajo že vrabci na strehi, da ima mag. Šket okrog sebe čvrsto falango sorodnikov in hvaležnih sodelavcev, ki naj bi prišli do svojih delovnih mest brez ustreznih kvalifikacij. Skratka, dobil sem občutek, da z ravnateljevanjem vsi skupaj niso najbolj zadovoljni, ugovarjati pa mu ne upajo.

Končno mi je le uspelo najti sogovornico, ki se je bila pripravljena pogovarjati o tej temi. Adriana Zupanc, diplomirana agronomka in profesorica živinoreje - zootehnike, tudi Šketova protikandidatka za ravnateljski fotelj, je povedala:

"O razmerah na šoli ne bi govorila, morda kdaj kasneje, ko bo razpis za ravnatelja šole zaključen. Tudi nisem pooblaščen, da razlagam pretekle razpise in postopke. Za to boste morali najti v.d. ravnatelja ali predstavnika sveta šole. Gre za javne zadeve in ne vidim razloga, da bi jih skrivali. Prav rada pa bom rekla nekaj besed o svoji viziji šentjurske kmetijske šole.

Izhajam iz ocene, da je bila še pred desetletjem naša kmetijska šola najuglednejša in najaktivnejša med kmetijskimi šolami v Sloveniji,

po odhodu Cmokove pa so se naše krivulje obrnile navzdol. Danes takorekoč capljamo za vsemi sorodnimi šolami, nimamo posestva, nimamo vizije in ne vidimo perspektiv. Zamisli v šoli sicer nastajajo, toda ne pridejo do izraza. Šola se je znašla v krču, iz katerega ne zna in ne more. To me seveda prizadeva in boli, zlasti še zato, ker še v bistvu ni nikogar, ki bi ga usoda naše šole sploh zanimala. Tu mislim tako na pristojne državne službe kot tudi občinske oblasti. Tudi vse to mečkanje z izborom ravnatelja potrjuje mojo trditev. Jasno je, da se dobra šola prične in konča pri ravnatelju, on je tisti, ki mora narediti prostor novim zamislim. Morda se vam bo zdelo samovšečno, toda prepričana sem, da bi kot ravnateljica lahko za šolo marsikaj naredila, zato se tudi vztrajno prijavljam na razpise. Naše kmetijstvo je na razpotju in prav šola je tista, ki mora prva ubrati novo smer, naša pa spi na doseženih in preseženih lovorikah.

Moj program razvoja šole izhaja iz dejstva, da je 75 % naših obdelovalnih površin manj primernih za kmetovanje, kar pomeni, da na njih nikoli ne bomo imeli cenovno konkurenčne velike kmetijske proizvodnje. Naš razvoj mora iti v smer ekološkega kmetovanja, pridelovanja zdrave hrane, varovanja krajine in

zagotavljanja poselitve. Vse to so kategorije, ki jih povsod v Evropi, kamor si vztrajno prizadevamo, krepko podpira država. V EU so prav te funkcije kmetovanja daleč najpomembnejše. Na ta razvoj se je potrebno pripraviti, zato predlagam preoblikovanje šole v republiški center za ekološko kmetovanje. Trdno sem prepričana, da bi takšna usmeritev, ki bi jo kombinirali z nalogami regijskega centra za stalno izobraževanje, dala naši šoli spet tisti primat, ki smo ga nekdaj imeli. Naslednja stopnja te usmeritve je oblikovanje Učnega centra za ekološko izobraževanje, najprej na srednji stopnji, nato pa tudi na višji ali visoki. Tako imenovani komunalni okoljevarstveni tehniki in inšpektorji so nuja današnjega časa, v slovenskem prostoru pa ni ustanove, ki bi jih lahko izšolala. Tu vidim našo priložnost in pravo tržno nišo.

Razvoj gospodinjstva šolstva pa naj bi šel v smer varovanja kulturne dediščine in krepitev nacionalne identitete."

Ne bom trdil, da je gospa Zupanc odgovorila na moje vprašanje iz naslova, toda med vrsticami bi se verjetno dalo najti tudi katerega od možnih odgovorov.

F.K.

V Ljubljani Šentjur se predstavi

Občina Šentjur se je od 9. do 14. marca predstavljala na turističnem sejmu Alpe-Adria v Ljubljani. Vsak sejmski dan se je predstavil en del občine s svojimi zanimivostmi: Slivnica s Slivniškim jezerom, skladatelj Ipvci, Meja Šentjur, kmetijska šola Šentjur, Rifnik, gostišče Montparis Planina, Slomškova Ponikva in šentjurski vinogradniki.

Prvi dan sejma sta Turistično društvo in osnovna šola Slivnica predstavila Slivnico s Slivniškim jezerom. Za dobro vzdušje je poskrbela folklorna skupina OŠ Slivnica, 'žive slive' so mimoidočim postregle s suhimi slivami. S svojimi pridelki sta se predstavili še turistični kmetiji Žurej in Artiček. Na bogastvo Slivniškega jezera sta ves čas sejma opozarjali razstavljeni glavi največjih somov, kar so jih ujeli v jezeru.

Isti dan je Sklad za ljubiteljske in kulturne dejavnosti - območna izpostava Šentjur - z nastopom skupine pevcev moškega pevskega zbora skladateljev Ipvcev s pesmijo prikazal kulturno in umetniško dediščino bratov Ipvcev.

V sredo je kmetijsko podjetje Meja Šentjur, d. d., predstavilo jabolka iz nasadov na Ponikvi in pecivo, pečeno s posebno rumenimi jajci iz njihove farme v Slivnici.

Tretji dan sejma je Srednja kmetijska in gospodinjstva šola Šentjur prikazala izdelovanje ročnih del, predstavila na šoli pripravljene kulinarične izdelke, dijaki so tudi zapeli in zaigrali.

Pokrajinski muzej Celje je arheološko najdišče Rifnik predstavil v petek. Prazgodovinske deklice Firi - tri dekleta, oblečena v svetlo haljo s pasom z glinenimi ploščicami - so gostom ponujale medico in suho sadje. Medico so

zajemale iz kopije kotlička, ki je bil najden na Rifniku, arheologi pa predvidevajo, da izvira iz 7. do 6. stoletja pred našim štetjem.

Predzadnji dan je gostišče Montparis s Planine pripravilo pogostitev, člani Društva vinogradnikov Šentjur so predstavili svoja vina, nastopili so vokalni tercet Domima iz Prevorja, pevka Tadeja Gračner, harmonikaš Jure Kovač, citrarka Polona Kovač in muzikant Brane

Gradišnik.

Nedelja je bila namenjena predstavitvi Ponikve, Slomška, velikonočnice ter tamkajšnjih domačih jedi in pijač. Pozornost je pritegnila velika torta v obliki jagnjeta iz slaščičarstva Jelka iz Dolge Gore. Za ples in pesem, ki se je na zadnji dan sejma slišala daleč okrog šentjurskega razstavnega prostora, je poskrbela folklorna skupina Trta iz Dolge Gore.

Vsi, ki so se na sejmu predstavili, so imeli na 20 m² razstavne površine (stroške prostora je v celoti pokrila občina) svoje stalno mesto. V

stekleni vitrini je bila na ogled violina iz Ipvčeve hiše, spominki s Slomškove rojstne hiše ter zlate in srebrne kopije poznoantičnega nakita z Rifnika. Jabolka in košara jajc so opozarjala na Mejo Šentjur, pecivo in vino na kmetijsko šolo, somovi glavi na Slivniško jezero, slika velikonočnice na edinstveno ponkovsko cvetlico. Za povzetek vseh šentjurskih zanimivosti so bili na panojih v ozadju izobešeni še plakati, ki jih je pripravila šentjurska osnovna šola.

Obiskovalci sejma so se ustavljali ob šentjurskih zanimivostih in povpraševali o njih, je povedala Martina Ljubej z oddelka za gospodarske in družbene dejavnosti pri občini Šentjur. Informacijskega gradiva je bilo na sejmu dovolj. Ljubejeva pravi, da je osnovni namen udeležbe na sejmu opozoriti nase in na svojo ponudbo ter seveda v Šentjur privabiti še kakšnega gosta več. »Vendar je napačno pričakovati, da se bo vse obrnilo čez noč. Veliko stvari je v Šentjurju še treba postoriti.« Temeljito je treba poskrbeti za oznake zanimivih točk in znati obiskovalcem spominke, hrano in pijačo ponuditi ob pravem času in na pravem mestu. Vključevanje Šentjurja v ponudbo turističnih agencij, ki je bilo doslej le priložnostno, bo v prihodnje moralo postati obvezen del predstavitve kraja v širšem prostoru.

Šentjur se je podobnih sejmov že udeleževal, na sejmu Alpe-Adria so bili letos prvič. »V prihodnje se bomo turističnih sejmov intenzivneje udeleževali,« pravi Ljubejeva.

JANJA PEVEC

Še enkrat o Šentjurju na sejmu Alpe - Adria

Predstavitev Šentjurja na ljubljanskem sejmu Alpe - Adria sem si ogledal v sredo, 10. marca, ko je bil na sporedu program KP Meja. Moji vtisi so bili mešani. Prav je, da poskušamo vsaj kosček slovenske turistične pogače odškrniti tudi Šentjurčani, toda na drugi strani se mi zdi, da naša tamkajšnja sejmska predstavitev k temu cilju ni kaj dosti pripomogla. Šentjurski razstavni prostor je bil slabo opazen v primerjavi z dokaj agresivno turistično konkurenco.

Kaj smo kazali in kaj prodajali?

Očitno mora človek v tuji kraj, da spozna domačega. Meja me je presenetila s serijo jajc, "šentjurskimi jajci, žitnimi jajci, mega jajci, jajci od mladih kokoši..." in pa s svojo proizvodnjo testenin. Da so testenine Mejin hit, res še nisem vedel. Prav, je pač Meja naša deviza, pa čeprav dva zaboja slomskih jabolok nista posebno uspešno privabljala radovednežev. Tudi nekaj rjavo oksidiranih krljev na krožniku, s katerimi so želeli pogostiti obiskovalce, ni zbujalo pozitivne pozornosti. Čeprav je po sejmskem urniku bila tista sreda dan Meje, so v razstavnem prostoru bile le tri deklice, verjetno iz Kmetijske šole, ki seveda o Meji in tudi o samem Šentjurju takorekoč niso vedele nič. Ob šopu butelj "Šolska kapljica", ki je dominiral v prostoru, sem dobil vtis, da ima naša Kmetijska šola vsaj impozantno klet, če že ne nekaj hektarov vinogradov, ča pa me spomin ne vara, nima nič od tega. Urbajsova in Martinčičeva vina so bila ob njih

komaj opazna. Kar precej lepo oblikovanega peciva je navajalo na misel na velike slaščičarske posle, verjetno pa je šlo le za posamezne dosežke katere od "tovarišic" ali kuharic iz Kmetijske šole. Da je posebnost šole F. Malgaja izdelovanje plakatov, tudi nisem imel pojma. Toda, če so tisti plakati, ki so viseli po stenah, njihov izdelek, sem nad njimi rahlo razočaran: za privabljanje turistov bi verjetno bil potreben bolj atraktiven pristop k fotografiji. Dve ali tri fotografije bi še bile, večina pa ni bila na sejmski ravni. Roko na srce, v Šentjurju bi jih verjetno opazili, na komercialno naravnem sejmišču pač ne. Rifnik in kopije rifniškega nakita, Slomšek in Ipvci pa so tako že naše poznane tradicionalne znamenitosti. Žal za našim pultom ni bilo mogoče ničesar kupiti.

Pa še nekaj: grb naše občine, ki smo se ga doma v Šentjurju nekako navadili, je izstopal kot izdelek naivnega umetnika, ali pa kot osnovnošolska umetnija. Mislim, da bi bilo dobro razmisliti o drugačni izvedbi svetega Jurija.

Kot vse kaže, je bilo druge dni na našem razstavišču povsem drugače, bolj pestro. Pravijo, da je bila redstavitve Šentjurja v živo bogato zasnovana, če je pa bila tudi vredna svojega denarja, bodo povedali naši gostinci.

F.K.

Gostilna pri Ahacu: pri nas je gost kralj

“Vse več je dobrih gostiln...”, bi lahko začeli podobno kot Šifrer svojo pesmico zgodbo o Gostilni pri Ahacu v Stopčah. Priznanim šentjurskim gostiščem Montparisu, Urbančku, Bohorču se je lani zgodaj poleti pridružil s svojim lokalom še znani šentjurski podjetnik Roman Moškotevc. Pod cerkvico svetega Ahaca, na levi strani ceste proti Grobelnemu, je počasi, a vztrajno, zrasla sicer velika stavba, ki pa se arhitekturno lepo vklaplja v okolje in prav nič ne bode v oči. V začetku lanskega leta je bila otvoritev, ki je okoličani ne morejo pozabiti: vsi so bili povabljeni, potem pa se je jedlo in pilo ter prepevalo tja pozno v noč. Vse seveda na račun novopečenega oštirja. Moškotevčeva družina je bila od nekdaj neločljivi del vaše družbe v Stopčah in Grobelnem, zato je otvoritev bila množični praznik za oba kraja.

“Ja, tudi zame je bila otvoritvena slovesnost nekaj posebnega in ganljivega”, je priznala gospa Vilma, Romanova sestra, ki si je namesto brata vzela čas za pogovor s Šentjurskimi novicami. “Sicer pa je prav na tem mestu nekoč že stala gostilna. Slišala sem pripovedovati, da se je v njej veliko kvartalo, pri vodnjaku, ki je zdaj spet obnovljen, so furmani napajali konje, sami pa so žejo gasili ob šanku. Pa birt ni imel naslednika in tam na prelomu stoletja sta gostilna in kmetija šli na boben. Kupili so ju naši predniki Hitijevi, ki so prišli z Dolenjske. Takrat je bila glavna babica, ki je imela vse niti v rokah. Kdaj je brat Roman prišel na idejo, da bi tu spet naredil gostilno, ne vem, vem pa, da si je to dolgo želel in tudi delal na tem.”

Gostilni od zunaj res ni videti, da je tako velika. Takoj za vhomom je prijeten velik šank, ob njem pa več posebno oblikovanih kavarniških miz. Na šanku skorajda ni mogoče zgrešiti velike ikebane. “Tale ikebana je naša posebnost, bi rekla. Vedno je tu, vedno je sveža in vedno drugačna. Naš kuhar Tomo je namreč tudi nenadkriljiv aranžer. In vse prinese s svojega vrta. Pa ne le ikebana, tudi okraski na

mizah so njegovi. Vedno najde kaj izvirnega. Zdaj vidite v ikebani pomladne velikonočne prvine, za novo leto, valentinovo, 8. marec in še za vrsto drugih praznikov pa so ikebane seveda povsem drugačne. Toda vedno izvirne.”

Pri šanku smo srečali že drugo posebnost Gostilne pri Ahacu: bruseljske praline so dodatek h kavi, ki ga postrežejo slehernemu gostu. Posebej za njih jih dela v svojem čokoladnem ateljeju v Grižah Marinka Dobnik, žena našega

rojaka Milana Dobnika. Sicer pa je v Gostilni pri Ahacu pravilo, da vedno poskušajo presenetiti svoje goste. Tako v jeseni ob kostanjevih dnevih primaknejo k naročenim jedilom še merico pečenega kostanja, spet drugič so to bučnice, ki jih pripravi Moškotevčeva mama, kuhar Tomo postreže s sadnimi božičnimi kruhki, Miklavževo šibo, okrašeno z bonbončki, ali pa tudi z gobjim pudingom.

S prostori v Gostilni pri Ahacu imajo in nimajo problemov. Pred šankom je kavarniški del, kjer je prostora za okrog 20 gostov, v sosednji restavracijski sobi, ki je najbolj zasedena ob času dopoldanskih malic, jih zlahka postrežejo preko 30, v mansardi pa imajo še dve veliki gostinski sobi s preko 50 sedeži, ki dajejo človeku občutek domačnosti in topline in so namenjene predvsem “resnejšim” gostom. “Čeprav msilim, da imamo za naše namene prostora več kot dovolj, je vendarle res, da za večje prireditve, kot so na primer sobotni plesi ali kaj podobnega, nimamo pravih prostorov. To pa ne pomeni, da večjih naročenih družb ne moremo dobro postreči. Tudi večje ohceti, zlate poroke, birme in podobno nam doslej niso delale večjih težav. To soboto bomo na primer imeli praznovanje dneva žena in materinskega dne. Praznovanje 8. marca je v naši vasi že tridesetletna tradicija. Pride vsa soseska in se imamo res super. Prejšnja leta smo šli tudi v druge lokale, predlani smo bili v hotelu v Šentjurju, zdaj ko imamo gostilno v Stopčah, bomo seveda kar doma.”

Posebna draž gostilne je njen vrt. Zdaj je bil sicer pust in zapuščen, v toplih poletnih večerih pa predstavlja pravo oazo osvežitve in sprostitve, je povedala gospa Vilma. Udobne sedežne garniture iz ratana, zelena trata, pa osvetljeni šumeči vodomet - vse varno za opečnatim zvočnim zidom - so že sami po sebi privlačni. Če pa je tu še solidna gostinska ponudba, zadovoljstvo gostov ne more izostati.

“V naši gostilni smo se usmerili k tako imenovanemu “slow food” sistemu, kar pomeni, da zavračamo na hitri pripravljeno hrano. Naša hrana je naravna, pripravljena na starinski način po babičinih receptih, na zeliščnih

začimbah, naše gobe so res prave gobe in naše juhe so tiste juhe iz velikih loncev in ne iz plastičnih vrečk. Želimo si, da si gost vzame čas zase in za hrano in da ob jedi uživa. Še zlasti sem vesel, če ima svoje posebne želje ali morda tudi lastne recepte, po katerih mu pripravimo jed. Seveda znamo skuhati tudi kaj bolj na hitro, vsak

dan postrežemo tudi z malicami, ob nedeljah imamo nedeljska kosila, pripravljamo po naročilu jedila za skupine. Predvsem pa želimo ustreči gostom, ki si želijo dobro jesti, biti korektno postreženi in se dobro počutiti,” je svojo filozofijo samozavestno razlagal kuhar Tomo.

Kuhar Tomo Žgajnar je vsekakor osebnost št.1 gostilne pri Ahacu in ni niti približno le ljubitelj cvetja in aranžiranja. Kuharsko kariero je začel pred leti v Zdravilišču Rogaška Slatina, kjer si je prislužil vrsto državnih kuharskih priznanj, s svojimi umetnijami pa je gostil tudi prvo miss Slovenije, na

kar je še posebej ponosen. V kuhinji, pravi; on ne kuha, temveč ustvarja. Tako potem nastajajo razni dnevi kolin, morski dnevi, pa velikonočni, postni in bogve še kakšni dnevi vse. In če vam bodo na primer za Valentinovo postregli z juho poželenja, sploh ne smete biti preveč presenečeni. Kuhar Tomo je pri Ahacu glavni in hkrati “deklica za vse”. V gostilni namreč ni nikogar od domačih in vsa teža odločitev leži na njegovih ramenih.

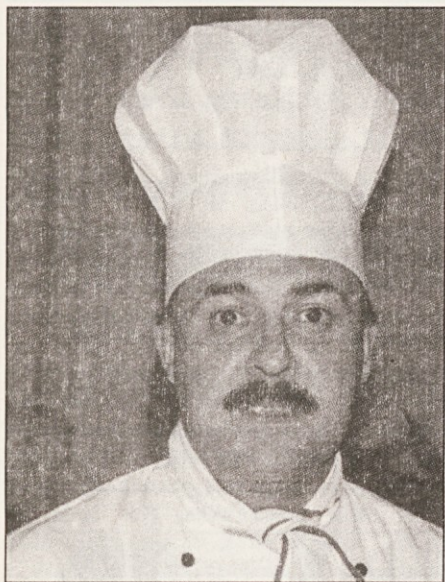
“To je problem našega gostišča”, je pritrdila gospa Vilma. “Roman je polno angažiran drugje, gostilna, kot smo si jo zamislili, pa je zahteven projekt. To kar tule vidite, je sicer veliko, toda še zdaleč ni vse. Ne vem, če je prav, da v imenu brata govorim o načrtih jaz, a nekaj besed bi le primaknila. Roman želi kompletirati našo gostinsko ponudbo tudi z vzporednimi dejavnostmi. Tako ima že farmo z okrog 60 mufloni in jeleni, ki so po eni strani atrakcija za goste, po drugi strani pa tudi vir kvalitetne preskrbe z divjačinskim mesom. Načrtuje tudi hlev z jahalnimi konji, ribnik, otroško igrišče ob lokalu, kjer se bodo lahko kratkočasili otroci, čakajoči svoje starše, in verjetno še marsikaj drugega, kar še jaz ne vem. Skratka gre za kar veliko zadevo, v katero bo potrebno vložiti še ogromno dela, znanja in denarja.”

Klepet z živahno gostiteljico je prekinil Tomo s svojo večerjo. Nič nisva naročila, oziroma rekla sva mu, da se bova pustila presenetiti. Upošteva le naj, da se ne bi rada preveč “napokala”. Postregli so nama solato iz morskih sadežev, seveda na olivnem olju in servirano v veliki školjki, sledil je atraktivno pripravljen žrebičkov zrezek, ki pa se mi je ob misli na trimesečnega konjskega lepota doma, le nekoliko zatikal v grlu. Ko pa sva z gospo Vilmo udarila debato o Janši in politiki, sem tudi to oviro z užitkom premagal.

Kaj bi želeli sporočiti svojim stalnim in potencialnim gostom?

“Nič posebnega. Morda le to, da bomo veseli, če si bodo vzeli kdaj čas tudi za našo gostilno, da jim bomo lahko na praktičen način pokazali, da je v Šentjurju res vse več dobrih gostilen...”

F.K.

TRIKERSKI SALON

KAJA

v prostorih tržnice ŠENTJUR

*Poleg skrbne nege za vaše lasišče,
vam za zvestobo v našem salonu
podarimo pri vsakem petem striženju
500 SIT popusta!*

DELOVNI ČAS:
PON. - PET.
8 - 19
SOBOTA:
7 - 12

**NAROČILA SPREJEMAMO
NA TELEFON: 740 705**

... za vse vrste pričesk, moških in ženskih

PC servis Računalniški inženiring d. o. o.

BODAN GOBEC
Šibenik 7, 3230 Šentjur
Tel.: 749 0500, 740-125
mobitel: 041 740 985
Tržnica Šentjur

**KDO ŠE DANES
AKUSKE GENE
POTREBUJE RAČUNALNIK?
tiskalnikov Mogoče vi?**

Računalnik in vse za računalnik dobite na tržnici v Šentjurju!

Andi avto tudi s Toyota

V soboto, 20. marca, je bila v poslovni enoti Andi avta v Celju slovesna otvoritev nove dejavnosti: firma Andreja Prevolnika je k Suzukiju in Subaruju dodala še tretje japonsko zastopstvo - Toyota.

"S to poslovno potezo smo v določeni meri zaokrožili našo trgovsko in servisno ponudbo. Toyota je na Japonskem prva avtomobilska firma, na svetu pa tretja, po svoji kakovosti pa zagotovo v samem vrhu. 25 milijonov avtomobilov je več kot jih je zmogel recimo Volkswagen, Toyota Corolla pa je sploh znamka, ki se je drži sloves neuničljivega avtomobila. Doslej je bila na Celjskem slabo zastopana in smo seveda zelo zadovoljni, da smo si uspeli pridobiti njeno zastopstvo. Pričakujemo, da bomo že letos

prodali najmanj 80 vozil", je bil zadovoljen Andi Prevolnik.

Zakaj niso namesto novega salona v Celju raje razširili svoj obrat v Šentjurju, me je zanimalo.

"Dva razloga sta; Toyota zahteva ločeno prodajo, po drugi strani pa je potrebno biti prisoten v širšem celjskem prostoru. Ne glede na to je naša firma šentjurska in vseh 7 zaposlenih je domačinov."

Medtem ko je družina Pešak s Pešnice skrbela za glasbeno kuliso slovesnosti, sem se poskušal navdušiti za katerega izmed razstavljenih Toyot. Terenec RAV4 je bil sicer izzivalen, Avensis popoln, moje simpatije pa je vendarle osvojila

najcenejša klasična trivratna rdeča Corolla, ki je pred vrati čakala kupca.

F.K.

Kdo na Planini podira okrasno drevje?

"Pridite pogladat, kaj počnejo na Planini! Smreke, ki so rasle ob spomeniku NOB sredi Planine in so bile takorekoč zaščitni znak kraja, so enostavno podrli. Namesto ponosnih dreves leži tam pod spomenikom nekaj hlodov. Kot staremu Planinčanu se mi to zdi pravi škandal. Tudi drugi tržani se zgražajo nad tem početjem. Spomenik zdaj stoji tam takorekoč kot gol in ni ničemur podoben," mi je po telefonu sporočil očitno pretresen Stanek Jazbec s Planine.

Pa sem krenil na Planino in se povzpел na plato nasproti Špana, kjer sredi parka stoji spomenik NOB. Pravzaprav ni več sredi parka, kajti na vsaki strani spomenika sta na mestu, kjer sta prej rasli veliki duglaziji, ostala le dva štora, nekaj manjših borov in brez pa je bilo lepo na svojem mestu. Kljub temu je spomenik res izgledal nekoliko gol, kot je rekel Stanek. Sicer pa je okolica spomenika dajala videz zapuščenosti in zanemarjenosti.

"Nimam pojma, kdo jih je podrł. Svet KS niso nič vprašali. Mislim, da je to bilo Turistično društvo", je povedal planinski župan Roman Planko.

Pred bližnjo hišo sem srečal gospo Janjo Kolar: "Mi smo jih podrli. Duglazije so bile poškodovane in prav grde, pa so borci sklenili, da jih dajo odstraniti. Z njimi smo sklenili pogodbo, za plačilo nam je ostal les. Tamle leži in je praktično neuporaben. Le za drva bo."

Predsednik borčevske organizacije Franc Gračnar s Praprotnega je vzel "krivdo" na svoje rame: "Tiste smreke so bile poškodovane in tudi že nevarne za okolico. Podreti smo jih dali v soglasju s šentjurskim predsednikom Kozjanom. Seveda bomo tam posadili druge."

Zgodba o bivših spominskih duglazijah se je tako končala in je skoraj vse jasno - razen tega, kdo na Planini pravzaprav odloča o krajevnih zadevah.

F.K.

Posvetovali so se

Mladinski svet Slovenije je v sodelovanju z Uradom RS za mladino v hotelu Žonta, 5. in 6. marca, organiziral posvet za predstavnike in predstavnice mladinskih organizacij in občinskih struktur. Sodelujoči so bili iz 17 občin iz območja vzhodnega dela celjske regije. Posvet je bil del sklopa programa za razvoj lokalnih mladinskih struktur. Udeležencem so predstavili možnosti financiranja delovanja mladih in mladinskih organizacij s strani vladnih programov in mednarodnih neprofitnih organizacij. Ugotovljeno je bilo, da pri nas na področju zakonske sistematizacije mladinske problematike zaostajamo, saj

potrebna zakonodaja še ni prišla skozi parlamentarne mline in rešeta (sprejem Evropske listine o vključevanju mladih v lokalno in regionalno življenje Sveta Evrope). In je udejanjanje idej oteženo in marsikje odvisno od dobre volje lokalnih oblastnikov. Predstavljen je bil tudi projekt Mladi za Evropo, ki zadeva vključevanje v mednarodne mladinske izmenjave, ki so v Evropi spet zelo priljubljene. Odziv ciljnih skupin posveta je bil različen, saj je sodelovalo okrog 20 mladinskih organizacij, na drugi strani pa sta le dve občini poslali svoja predstavnika. Kot kaže, je povolilni vakuum vzrok, da »strukture« niso pokazale več zanimanja za dejavnosti mladih.

br

V Gorici pri Slivnici krvi na zmanjka

V Gorici pri Slivnici je bila 25. februarja krvodajalska akcija. Udeležilo se je 110 krvodajalcev, veliko več kot na prejšnjih krvodajalskih akcijah, ko se jih je udeležilo povprečno 80 ljudi, kar tudi ni malo za majhen kraj, kot je Gorica pri Slivnici. Po besedah ene izmed aktivistk Krajevne organizacije Rdečega križa Nade Pungeršek je bilo prav gotovo 30 krvodajalcev novih, bilo pa je tudi precej mladih.

Po humanem delu so se krvodajalci lahko okrepčali z dobrotami, ki so jih zopet pripravile pridne aktivistke Rdečega križa. Nada Pungeršek tako pravi, da je kljub skrbi, ki jih imajo aktivistke pred vsako krvodajalsko akcijo, na koncu lep občutek, ko vidijo, da njihovo delo ni zaman in da so še ljudje, ki so si še pripravljani vzeti čas, pomagati in pri tem ne zahtevati plačila.

NG

OBČNI ZBOR PDG KALOBJE

13. marca so imeli kalobški gasilci svoj 32. občni zbor. Poleg formalnih poročil raznih komisij in odborov so letos izpostavili predvsem dograditev gasilskega doma, ki so ga občutno povečali. Gradnja se je začela zaradi potrebe po novih garažah za cisterno in orodna vozila. Hkrati pa so na ta način dodatno razširili gornje prostore, kjer je tako nastala večnamenska dvorana za okrog 200 oseb. Predsednik društva Ferdo Pušnik je opozoril na pomen investicije in pohvalil požrtvovalnost članov in krajanov, ki so z materialnimi prispevki in več kot 3600 prostovoljnimi delovnimi urami pomagali pri delu. Dvorana bi lahko služila različnim namenom v kraju, zato je predsednik pozval ostala društva, da poskušajo po svojih močeh pomagati pri gradnji, saj se bo sicer zaradi pomanjkanja finančnih sredstev gradnja upočasnila ali za nekaj časa celo ustavila.

V svoje vrste so sprejeli nove gasilce in se z minuto molka spomnili v tem letu preminulega ustanovnega člana in predanega gasilca Ivana Ocvirka. Na srečanju so podpisali tudi listino o prijateljskem sodelovanju s PDG Brezje pri Mariboru. V splošnem vtisu, da je za kalobškimi gasilci uspešno leto, se je večer nadaljeval v veselem razpoloženju.

S.T.

PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

PETER JERŠIČ, UL. LEONA DOBROTIŃSKA
(NASPROTI KLAVNICE), ŠENTJUR

NUDIM VAM:

VSE VRSTE OPEK
SCHIEDEL DIMNIKE,
CEMENT, APNO, MIVKO,

RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN
TLAKOVCEV, NOSILCE, POLNILA,
BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP,
DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE

izolacije NOVOTERM IN TERVOL...

POSEBNE UGODNOSTI:

**MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER
RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM**

PONUDBA MESECA:

*** OPEKA MODUL ORMOŽ
* TLAKOVCI PODLESNIK**

izredno nizke cene

☎ 063/740-084, MOBITEL: 0609 624-091

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 7.00 - 18.00, OB SOBOTAH: 7.00 - 13.00

LANGUS TONČKA,
s.p.
foto
Drofenikova 16, 3230 ŠENTJUR
Tel.: 063/741-801, 041/693-388

Vam nudi:

- fotografiranje v ateljeju in na terenu (posebne priložnosti, poroke, pogrebi, krsti), **FOTOGRAFIRANJE DRUŽIN**
- komercialno fotografiranje
- ekspresno fotografiranje za dokumente (10 min.)
- izdelava amaterskih fotografij (tudi v 1 uri)
- izdelava fotografij velikosti od 9x13 do 30x40 (po želji)
- razvijanje fotografij v lastnem laboratoriju v črno-beli in barvni tehniki
- veliko izbiro albumov in okvirjev **darila za birmе, poroke...**
- pri nas izdelano sliko brezplačno uokvirimo
- strokovno razlago pri prodaji fotoaparátov, daljnogledov, barometrov, hygrometrov
- toplovere - sobne, okenske in telesne
- fototorbice in prazne videokasete, baterijske vložke
- izdelamo vam tudi željeni del fotografije (izrez)

DELOVNI ČAS: 8-18, sobota: 8-12

ŽGAJNER

- prodaja vozil - servis - rezervni deli - kleparstvo - ličarstvo - ročno pranje - montaža gum -
- Rogaška Slatina - na obvoznici -

**NOVI
MEGANE**
Ostanite lepi!

NAJVARNEJŠI AVTO V SVOJEM RAZREDU!

Kredit že od T + 0% - odplačilo starega kredita
- kredit na položnice -
kredit za kmetovalce - na zalogi rabljena vozila
- odlog plačila brez obresti -
polog 20% + potrdilo o zaposlitvi in višini
mesečnega prejema

prodaja vozil: 063 818-22-52 - rezervni deli: 063 818-22-62
fax: 063 818-22-70 - avtokleparstvo: 063 818-22-72

PROTEKT SERVIS

Leona Dobrotniška 27, 3230 ŠENTJUR

GAMIX
GUME

Gaberšek Milan, Šentjur (063) 746 110, Šmarje (063) 821 918

• VULKANIZERSTVO • AVTOPRALNICA • AVTOOPTIKA • OBNOVA GUM • BISTRO •

NAJVEČJA PONUDBA GUM IN PLATIŠČ

MICHELIN
Z našim napredkom greste naprej tudi vi.

AKCIJA V APRILU

PILOT SPORT

XT2

MXT

DIMENZIJE:
155/70 R13
165/70 R13
175/70 R13

MGT

MGT1

MG3A

TRAKTORSKE
GUME
Barum

NOVO steza za testiranje
ZAVOR in AMORTIZERJEV

ALUMINIJASTA IN JEKLENA PLATIŠČA

SATURN PLUS

FORMULA 1 PLUS

Barum

Sava

BRAVURA

RAPIDEX R2

Delovni čas: 8h - 18h

sobota: 8h - 12h

Vesele velikonočne praznike!

BREZPLAČNA MONTAŽA
MOŽNOST PLAČILA NA VEČ ČEKOV

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU

Drofenikova 16, tel.: 063/743-727

* prodaja zlatega nakita

* izdelava nakita po želji stranke z
vgrajenimi dragimi in poldragimi kamni

**VELIKA IZBIRA KOMPLETOV
ZA DARILA!**
(graviranje brezplačno)

* krstna, obhajilna in birmanska
darila

* ekspres izdelava poročnih
prstanov

* prodaja ročnih ur in budilk

* prodaja japonskih in kitajskih
biserov

Zidar Metka, s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

Trgovina **ROSANA** Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa

velika izbira

NAJUGODNEJŠE CENE

otroške, moške, ženske
● **SPOMLADANSKE JAKNE** ●
● **ANORAKI** ●

- otroške trenerke od 1.600,00 SIT dalje
- moške in ženske trenerke od 2.400,00 SIT dalje
- oprijete mikice že od 1.190,00 SIT dalje
- otroška oblačila - KATJA & ALEN

ŠE VEDNO NAJCENEJŠE SPODNJE PERILO!

velika izbira jeans hlač: SEXES, WAMPUM,
JACK DANIEL, GIO, INNUENDO, MODY
hlače za prosti čas: KARO & Z ŽEPI

delovni čas:
delovnik: 7:30 - 19:00
sobota: 7:30 - 13:00

**obiščite nas in se prepričajte sami -
v trgovini ROSANA se marsikaj dobi**

OB 30 - letnici glasbene šole

Pogovor s profesorjem Edvardom Goršičem, ravnateljem Glasbene šole skladatelj Ipvacev Šentjur

Profesor Edvard Goršič je ravnatelj šentjurske glasbene šole deseto leto, bil pa je prvi učitelj in ravnatelj na tej glasbeni šoli, ki je vrata željnim glasbe odprla pred tridesetimi leti, v šolskem letu 1968/69. V zgradbo, ki jo še sedaj povprečno obiskuje dvakrat tedensko 170 učencev, pa so se prvi obiskovalci z učitelji preselili šele štiri leta po ustanovitvi šentjurske glasbene šole, ki je naziv Glasbena šola skladatelj Ipvacev Šentjur dobila z »osamosvojitvijo« izpod šentjurske osnovne šole leta 1976.

Z ravnateljem sva se pogovarjala predvsem o delu v času njegovega ravnateljstva in praznovanju pomembnega jubileja.

Ravnatelj šentjurske glasbene šole ste že 10 let. Kaj je bilo v tem času vaše temeljno vodilo pri ravnateljstvu v Glasbeni šoli skladatelj Ipvacev Šentjur?

»Moje vodilo je bilo takšno, kot bi moralo biti vodilo vsakega glasbenega pedagoga, in sicer slediti trem načelom, to je vzgajanje učencev v estetskem doživetju in doživljanju glasbe, pri tem nekatere usmerjati oziroma vzgajati za glasbene poklice ali pa jim dati vsaj osnovo, da bodo svoje znanje znali uporabiti v ljubiteljskem ukvarjanju z glasbo.«

Kako poteka delo čez leto, vrh celoletnega dela so na koncu prav gotovo produkcije in tekmovanja najuspešnejših učencev?

»Obveznost vsakega učenca je, da se vsaj dvakrat na leto predstavi na internem nastopu, obveznost glasbene šole pa je, da vsaj dvakrat letno pripravi letni koncert, na katerem ima glavno vlogo šolski orkester, ki je harmonikarski, a se trudimo vanj vključiti tudi druge instrumentaliste. Vzpodbudno pri tem je

to, da več kot polovica teh »orkestrašev« igra še v šentjurskem pihalnem orkestru.

Pohvalimo se lahko, da se z vsakega tekmovanja vrne vsaj eden izmed naših tekmujočih učencev s pohvalo ali nagrado.

Končno nam je uspelo, da smo zamenjali stare instrumente z novimi (op.a. v koncertni dvorani med drugim že drugo leto kraljuje klavir znamke Schiemel), učencem pa nudimo nekatere instrumente tudi na izposojajo.

Moja največja želja trenutno je, da bi okrepili oddelke za godala. Starši še namreč vedno niso dojemali, da zna biti ta instrument zelo zlahten. Kar ugotavljamo, je na žalost tudi to, da je v zadnjih desetih letih kar za polovico upadlo zanimanje za igranje na harmoniko. Smo pa ena izmed redkih glasbenih šol v Sloveniji, ki poučuje citre. Prizadevamo si, da bi bil ta instrument priznan v redni program, se pravi, da bi ministrstvo financiralo tudi ta program. Imamo pa že dve državni prvakini v igranju na ta instrument.«

Ob praznovanju 30-letnice so bile in še bodo pripravljene nekatere prireditve. V okviru praznovanja so se predstavili bivši učenci glasbene šole, ki sedaj nadaljujejo glasbeno pot, 13. aprila je bil koncert devetih glasbenih šol celjske regije. Katere prireditve še načrtujete in ali je organizacija le-teh izključno v vaših rokah?

»10. aprila bo svečana plesna prireditev v šentjurskem hotelu, kjer se bodo s kulturnim programom predstavili učitelji, višek praznovanja 30-letnice pa bo 16. aprila, ko bo slavnostni koncert učencev glasbene šole. Nastopili bodo ansambli, od flavtistov do kitaristov, in orkester. Zakaj ansambli in ne posamezniki? Res je, da dajemo poudarek na igranje v skupinah šele v zadnjih dveh letih, šele zdaj so se namreč oblikovale generacije

učencev, ki podobno igrajo, kvalitetno gledano, in obiskujejo isti letnik.

Vse te prireditve organizira glasbena šola, oziroma organizacijski odbor glasbene šole, v katerega so vključeni starši učencev, vsekakor pa prireditev in nasploh glasbene šole ne bi mogli uspešno voditi, če nam ne bi izdatno pomagala ustanoviteljica glasbene šole - občina. Ta nam je pomagala, da smo uredili okolico in prostore glasbene šole. Zaradi predvsem individualnega pouka moramo v glasbeni šoli še toliko bolj skrbeti, da se otroci počutijo domače. Edina težava, ki se pojavlja, seveda ob želji po okrepitvi godalnega oddelka, je ta, da že primanjkuje prostorov, saj smo vezani samo na popoldansko delo, kar je sicer specifična našega dela.«

V poročilu o preteklem šolskem letu je opaziti, da se je učiteljski kader pomladil...

»To je ravno to, kar sem razlagal o treh načelih glasbenega vzgajanja. Uspelo nam je vzgojiti tudi nekatere, ki so nadaljevali s študijem glasbe in za katere se lahko pohvalim, da se spet vračajo v šentjursko (svojo prvo) glasbeno šolo.«

Za konec še o razlikah glasbenega poučevanja pred tridesetimi leti in zdaj.

»Razlike seveda so. Med drugim morda tudi v tem, da dajejo starši svoje otroke v glasbeno šolo zdaj z drugačnim namenom kot pred leti. V začetku so v glasbeno šolo pošiljali otroke z namenom, da bodo ti igrali le za domačo rabo, danes pa nekateri starši pričakujejo več in je njihov namen, da se otroka že v nižji glasbeni šoli usmerja v glasbeno dejavnost. Gotovo se je spremenila tudi kvaliteta pouka in če anekdotično povem: vse se je spremenilo, le Zakon o glasbenih šolah se ni.«

Nina Gradič

Glasbene šole so se predstavile

V okviru praznovanja 30 - letnice Glasbene šole Šentjur je bila v soboto, 13. marca, v Kulturnem domu revija glasbenih šol celjske regije. Z uglajenimi in pestrimi nastopi se je predstavilo osem glasbenih šol. Vsaka šola je praviloma imela dva nastopa. Nekaj nastopov je bilo navdušujočih, manjkalo pa tudi ni anemičnih.

Domači trobilni sekstet

Šentjurčani so se vsečeno predstavili s trobilnim sekstetom in kvartetom klarinetov. Sekstetov nastop je bil uveden in svečano mogočen, klarinetisti pa so nastopu dodali ljubko živahnost. Med drugimi nastopi so obiskovalci namenili največ aplavza zasedbi tolkal iz Glasbene šole Risto Savinec iz Žalca, virtuoznemu nastopu Celjana Damirja Korošca na ksilofonu, klavirskemu triu iz Rogaške Slatine in ansamblu kitar iz Žalca.

Vzporedna opažanja so bolj skopa, saj voditeljica Kolečeva očitno ni razpolagala s podatki o šolah, nastopajočih, o njihovi kvaliteti in podobno, kar bi morda marsikoga zanimalo, nesporno pa smo lahko ugotavljali, da ima glasbeno šolstvo na Celjskem tradicijo in dovolj talentiranih učencev.

Težava je bila spet z obiskovalci, saj je bila dvorana le polovično zasedena in še med temi je bilo največ staršev nastopajočih učencev. Tudi pestrost oblačil nastopajočih je verjetno pokazatelj določenega statusa šole in njihovega odnosa do poslušalcev. Nekateri so se potrudili in se poskušali odeti v "takmašni" gvan, vsaj polovica nastopajočih pa je bila "delavna", med njimi tudi Šentjurčani.

F.K.

Mama, kaj naj ti dam?

Ob materinskem dnevu na Ponikvi obdarili najstarejšo mater in mater, ki je rodila največ otrok

Kulturno društvo Antona Martina Slomška s Ponikve je v sodelovanju z osnovno šolo v petek, 19. marca, v kulturnem domu na Ponikvi pripravilo prireditev ob letošnjem materinskem dnevu. Po nastopu predšolskih in šolskih otrok je pesnica in slikarka Ivana Zavšek Švagula - Beba dvema ponkovškima materama - najstarejši in materi z največ otroki - podarila svoji sliki in izvoda pesniške zbirke (Pesem življenjske resnice).

Predšolski otroci so mamicam zapeli in zaplesali, učenci nižje stopnje osnovne šole so

deklamirali in uprizorili kratko igrico, štirje fantje so zaigrali na sintetizator, diatonično harmoniko in na trobento. Zapela sta še otroški in mladinski pevski zbor. Glavna nit celotne predstave je bila mati - potrpežljiva, razumevajoča, požrtvovalna, zabavna in ena sama. Otroci so na svoje vprašanje »Mama, kaj naj ti dam?« kar sami odgovorili: »Mi smo tvoje darilo.«

Prireditelji so v petek gostili tudi najstarejšo mater s Ponikve, 94-letno Ano Košak, in mater, ki je rodila največ - dvanajst - otrok, 84-letno Cecilijo Matko iz Lutnja.

Ana Košak, ki je nasploh najstarejša Ponkovljanka, je namesto nasvetov za dolgo življenje na odru raje zapela »Sem deklica mlada vesela« in s tem najbolj nazorno

pokazala, kaj človeka pripelje do visoke starosti. Zase pa Ana pravi, da »Zdaj še gre. Ko pride starost, bo huje.«

Cecilija Matko je povila dvanajst otrok, danes jih živi še šest. Po njenem načinu življenja sodeč jo pri zdravju ohranja delo: kljub hladnemu marčnemu vetru Cecilija opravlja potrebna dela v vinogradu. Njena največja želja - čim več zdravja.

Pobudo za povabilo obeh mater na prireditev je dala slikarka Ivana s tem, ko se je odločila vsaki izmed njiju podariti svojo sliko. Kot je dejala, je darilo znak njenega spoštovanja do vseh mater, tudi in še posebej pa tistih, ki imajo otroke, drugačne od drugih.

J. PEVEC

Materinski dan, izjemen v narobe svetu

»Biti mati, pomeni prevzeti nase eno najbolj čustveno in intelektualno zahtevnih, napornih in hkrati globoko zadovoljstvo vzbujajočih nalog, kar se jih lahko loti človeško bitje.« (Sheila Kitzinger, Me, matere).

...Odpravila sem se v knjižnico na fakulteti in najprej na računalniku poskusila z geslom »materinski dan«, pa ni bilo odgovora. Ko sem vprašala knjižničarko, če morda ona ve za kakšno literaturo na to temo, ali pa vsaj, kje bi se lahko poučila o ozadju praznika, me je samo začudeno pogledala, kot, da se ne bi sama vsako leto odpravljala k mami s cveticami in jih prejemale od svojih otrok, moža... Kot bi se pravzaprav o takšnih stvareh nikoli nihče ničesar vpraševal. Kogarkoli sem na sprehodu skozi mesto vprašala, če mi more pomagati pri vsej moji nevednosti, bolj se je izkazalo, da takšnega v enem samem dnevu ne bom srečala, pa da me tokrat niti knjižnica zadnji dan ne more rešiti. Kupila sem si Jano in Dnevnik, izposodila knjigo o materah in se lotila branja. Trajalo je le malo časa, da sem spoznala, da tu ne bom našla nič tistega, o čemer bi rada pisala, to je materinskem, pa tudi očetovskemu dnevu, kot bi morala veljati vsak dan, o dnevu družine, prijateljstva, ljubezni, življenja samega, ki bi moralo trajati vsak dan.

Vedno bolj sem prepričana, da je ta svet obrnjen na glavo. Ob poplavi informacij smo izgubili smisel za prioritete v svojih življenjih, ne zaznavamo več očitnega, pozabljamo na osnovne stvari, ker so zasenčene od lažnega sijaja nepotrebnih in škodljivih produktov sodobne družbe. Potopljeni smo v hitrost, namesto v zanos, medtem pa življenja tečejo v prazno. Toda nismo zato, ker so tovarne in velika podjetja in šole..., ker je 1000 stvari v trgovinah, ki bi jih kupili, ker so psihiatrične bolnišnice, ker so finančni in psihični in nevem kakšni zlomi, ki bi nas lahko doleteli... Vse, kar je kdaj bilo in je in še bo, je zato, ker smo mi. Toda v narobe svetu mora biti vse drugo pred tem, kot to, da sploh smo. Za to, da bi sploh zares bili, ponavadi zmanjka časa ali pa v procesu »odmikanja od življenja«, kot ga sama imenujem, na to preprosto pozabimo. V letih in letih praznega življenja in lovljenja deklariranih ciljev, ki jih skozi naš trenutni izobraževalni sistem nujno, natančno in sistematično zgrešimo, v vsem tem zapravljanju svoje pravice, da bi zares živeli, zapravljanju časa pa tudi denarja, si »privoščimo« le posamezne dneve, da bi počeli zares pomembne stvari. Da bi se torej posvetili pomembnemu, bistvenemu, življenjskemu.

Mar ni ironično, da mora obstajati praznik, dan v letu, ko naj počastimo matere? Vsak dan je zato, da bi mogli osrečiti tiste, ki jih ljubimo, osrečiti sebe, osmisliti življenje s trudom in iskanjem poti do polnega in kvalitetnega

življenja v družini in družbi. Spontano bi morali čutiti hvaležnost materam za dar življenja in vso razdajanje, trud, ljubezen, tudi napake. Odgovorno bi morali sprejeti ta dar, se truditi, da bi v življenje po svojih močeh vnesli polnost, ker vse matere si spočijejo v sreči svojih otrok.

Vsak dan bi morali biti hvaležni, vsak dan bi morali ljubiti, vsak dan bi morali odpustiti, vsak dan bi se morali truditi. Zares pomembne stvari v življenju so čustveno in intelektualno zahtevne, naporne in hkrati globoko zadovoljstvo vzbujajoče. So življenjska dela vseh dni v letu. Narobe je, da smo tako resignirano zadovoljni z občasnim vnašanjem pomembnega v poplavo nepomembnega.

E.K.

Zakaj stojiva pri miru

Ne prideš v to mesto da bi mogel vonj po Naju z vetrom prišumeti iz belih pokrajin da bi mogla s tvojo sapo med prsti prebuditi ulice v mestu knjig in prihodnosti

neučakano postopaš drugod da bi bile sence starih hiš moj privid nepopolne silhuete da bi se mogle sesti s toplim mesenim v spomin na popolnost

previdno premikava ustnice da bi mogla ostati vsaj še trenutek v središču da bi mogla še kot otroka spreminjati svetlobo belega

E.K.

Adriatic

zavarovalna družba d.d.

Zastopnik: Zoran LIPAR, Agencija Šentjur (Trzinca), Tel.: 063/740-000 GSM: 041/745-601

Ob sklenitvi KASKO zavarovanja vam podarjamo

35%

KOMERCIALNI POPUST!

Brezplačno vam bomo izračunali premijo za vaš avto in vam jo po pošti poslali domov. Pokličite 041/745-601 (Agencija Šentjur)

Slava Kovačič - Ponikva brez nje ne bi bila to, kar je

»Na mojem listku je pisalo Dobrna, med r-jem in n-jem pa je bil s svinčnikom napisan i. Vedela sem, kje je Dobrna, Dobrine pa nikjer na zemljevidu nisem našla. S sošolko sva se peljali do Šentjurja, od tam pa z domačinom v zapravljičvku proti Kozjanskem. Ko smo prispeli v Dobrino, smo našli novo šolo, vendar brez vrat in dimnika. Kmet, ki je opazoval naš sprevid, nas je pozdravil: 'Ena se že joče, druga se bo pa kmalu začela.' S prijateljico sva si teden dni pripravljali ličkovino za posteljo...«

Tako je Slava Kovačič, zdaj upokojena učiteljica zgodovine in zemljepisa

Slava Kovačič: Kultura in delo z otroki in ljudmi je bilo vedno tisto, kar me je osrečevalo

s Ponikve, opisala spomine na tisto leto 1952, ko je z devetnajstimi začela s svojo prvo službo. »Včasih me mika, da bi napisala kakšno črtico o teh mojih spominih,« je povedala z nasmeškom na ustih in zamišljenim pogledom. V Dobrini je ostala štiri leta. V tem času je spoznala svojega moža Maksa Kovačiča - učitelja, glasbenika, slikarja in kasnejšega ravnatelja osnovne šole na Ponikvi - in se poročila.

Sploh pa se najin pogovor ni začel z njeno prvo službo. Na mizi, za katero sva sedli, je bila rešena Delova sobotna križanka, na klopi poleg pa nekaj knjig, med njimi tudi Leksikon. »Vsako jutro rešim najprej eno križanko, da se malce

zbistrim,« sem izvedela. Manjše denarne nagrade za rešene križanke so pri Kovačičevih pogoste, največja nagrada doslej je bil pralni stroj.

Potem sva rekli še eno o preteklem sobotnem dopoldnevu. Očitno zaradi marčnega dežja in megle ni bil za vse dolgočasen - vsaj za gospo Slavo ne: »Bila sem v turistični pisarni na Ponikvi. Gostili smo avtobus Gorenjcev. Prijetna skupina so bili. Z zanimanjem so poslušali moje pripovedovanje in dosti spraševali. Zjutraj, preden sem šla v pisarno, sem spekla koruzni kruh in jim ga ponudila.«

Kovačičeva je aktivna v Turističnem društvu Ponikva. Od časa do časa turistom in romarjem, ki pridejo na Ponikvo, predstavi kraj, predvsem njegove geografske, kulturne in zgodovinske zanimivosti. Za slednje je Kovačičeva kot nekdanja profesorica zgodovine strokovnjakinja. Bila je prva, ki se je sistematično ukvarjala z zgodovino Ponikve in pomembnimi osebnostmi, ki so povezane s krajem. »Vse gradivo, ki sem ga v teh letih o Ponikvi zbrala, bi morala izdati v strnjeni in povezani obliki. Vendar se ni lahko spraviti k delu.«

Sedanja vključenost Kovačičeve v Turistično društvo predstavlja le delček vsega, kar je doslej počela. Že v Dobrini, kjer je ostala do leta 1956, je sodelovala pri dramski skupini in s tem potem, ko sta leta 1956 z možem prišla na Ponikvo, nadaljevala. Pri igrah je bila zadolžena za režijo, prav tako pa je dolga leta pripravljala program ob praznovanju različnih praznikov.

V 60. letih je na Ponikvi ustanovila folklorno skupino in jo nekaj časa tudi sama vodila. V tem času je priredila tudi tečaj standardnih plesov. »Že od nekdaj zelo rada plešem. Največ sem se naučila v učiteljsku. Otrokom sem večkrat rekla, naj se učijo plesati, da ne bodo nerodni, ko se bodo poročili.«

Njeno zanimanje za zgodovino jo je spodbudilo tudi k zbiranju starih pesmi. Ob koncu 70. let je zbrala skupino kmečkih žensk, ki so ob različnih praznikih prepevale pozabljene pesmi.

Aktivnost Slave Kovačič je segla tudi preko meja Ponikve. Deset let je bila predsednica Kulturnega društva Šentjur, ves čas je aktivno sodelovala pri

Zvezi prijateljev mladine (ZPM) Šentjur, po upokojitvi pa je bila osem let še predsednica društva. Za tridesetletno delo pri ZPM je dobila zlato plaketo Republike Slovenije.

Pa ni ostalo le pri kulturi. Ko je po opravljeni nižji gimnaziji odšla na učiteljsko v Celje, je pri atletskem društvu Kladivar trenirala tek na 800 metrov. »Moj največji uspeh je bilo drugo mesto na medekipnem tekmovanju v Ljubljani.« Kasneje se je vključila v Železničarjevo roketno ekipo. Po učiteljsku se je njena športna kariera končala.

Kovačičeva je bila rojena v Hrastniku. Oče je bil rudar in aktiven v različnih društvih, mama je bila inteligentna, stroga in pobožna ženska. Kovačičeva pravi, da materi kljub njeni veliki želji po nadaljevanju študija, doma tega niso omogočili. »Morda je ravno zaradi tega svoje otroke tako spodbujala k učenju.« Vseh pet otrok je končalo najmanj srednjo šolo. »Kljub temu da sta si bila starša predvsem v verskem prepričanju močno različna, sta spoštovala drug drugega. Tako sem se že zgodaj srečala z razliknostjo in tolerantnostjo.«

Slava je v osnovni šoli in nižji gimnaziji zaradi materine želje obiskovala verouk, vendar se je z odhodom na učiteljsko njen stik z vero prekinil. Pravi, da kljub razmeram v prejšnji državi zanjo med vernimi in nevernimi nikoli ni bilo razlik. Z nekdanjim ponkovskim župnikom Jakopino sta dobro sodelovala. »Leta 1979, ko sem bila predsednica šentjurskega Kulturnega društva, sem priskrbela denar za obnovo fresk v cerkvi. Z vseh strani sem jih dobila po nosu.« Kovačičeva je prepričana, da je bilo poseganje v človekov odnos do vere ena največjih napak prejšnje države.

Njen današnji odnos do vere je nekje vmes med očetovim neutralnim pogledom in materino zmerno predanostjo. »Želim si, da bi nekje obstajal nekdo nad človekom. Redko obiskujem maše, le ob pogrebih. Premislek v prazni cerkvi me bolj notranje obogati.«

Vseh 36 let poučevanja so jo bogatili tudi otroci - v šoli in doma. »Vseskozi sem si želela biti učiteljica. Kot otrok sem se igrala bodisi z žogo ali pa sem učila punčke iz blaga.« Konec 70. let so ji ponudili mesto ravnateljice takratnega Vzgojno-izobraževalnega zavoda v Šentjurju. »Sprejela sem, a sem si kasneje, ko sem šla v razred med otroke, premislila. Tako močno sem začutila, koliko mi otroci pomenijo.« Še zdaj se rada odzove vabilu ponkovske šole in sodeluje pri večjih projektih.

Otroci so bili tudi doma. Prva hči Alenka se je rodila takrat, ko sta bila z možem še v Dobrini, druga, Tjanca, pa po njunem prihodu na Ponikvo. Obe sta učiteljici. Alenka je likovnica na osnovni šoli v Črnomlju. »Talent je podedovala po očetu. Veliko ustvarja in razstavlja in ima kar nekaj nagrad,« pravi Kovačičeva in pokaže na sliki na steni zadaj: ena je moževa, druga Alenkina. Tjanca uči biologijo na srednji zdravstveni šoli in gimnaziji v Ljubljani. »Kljub temu da sem vedno imela dela čez glavo, otrok nikoli nisem postavljala na zadnji tir.«

Čas, ki si ga Kovačičeva vzame le zase, so njena potovanja. Okrog petdeset jih je že bilo. Neodkrita sta le še ameriška celina in Daljni Vzhod. Za naslednje poletje načrtuje obisk Portugalske. Veliko je potovala z možem, v zadnjem času pa se zaradi njegove slabšega počutja na pot odpravi s prijateljico. »Potovanja so zame kot poživilo.« Zdaj poleg reševanja križank rada seže po dobri knjigi, včasih pazi vnuke v Ljubljani, zapelje pa jo tudi televizija - predvsem šport, Omizje in španske nadaljevanke: »Gledam to 'Zajfo', se jezim nase in potem spet gledam,« pravi v smehu. Preostali čas nameni sodelovanju pri Turističnem društvu. Pravi, da čuti neko notranjo potrebo, da prispeva svoj delež k utripu kraja. »Kultura in delo z otroki in ljudmi je bilo vedno tisto, kar me je osrečevalo.«

Če ne bi bilo tako, bi bilo na Ponikvi marsikaj drugače: nekateri bi nerodno odplesali poročni ples, drugi ne bi znali smučati, zgodovina Ponikve bi bila manj raziskana, kdove kdo bi se lotil igranja in režiranja. Težko bi našli ustrezen nadomestek v eni osebi.

JANJA PEVEC

So vrednote še komu mar?

V četrtek, 18. marca, je profesor Rafko Vodeb predaval na temo vrednote. Da je pogovor o le-teh še vedno privlačen in vedno bolj aktualen, se je izkazalo v tem, da je bila šentjurska knjižnica polno zasedena.

Profesor Vodeb, ki je znan kot človek odprtega srca in duha in ki je kljub svojim letom še vedno vitalen, poln energije in ki ga trenutno najbolj zaposluje pisanje knjige o delikatni temi, to je izganjanju hudiča, je svoje predavanje začel z razmišljanji, kaj so sploh vrednote. Naštel je osnovne vrednote, ki so tradicionalne, vedno veljavne in podlaga vsem drugim: svoboda, mir, poštenost, resnicoljubnost, altrozem in katerih glavni kriterij je etičnost. Človek je namreč po naravi etično bitje, ki mu je podarjena zastonska poudarjenost bivanja in pri katerem ni vprašanja biti ali ne biti, ampak enostavno biti in izpolniti svoje poslanstvo.

Po mnenju Rafka Vodeba se se skozi zgodovino v okviru različnih družbenih sistemov predpostavljale različne vrednote, kar je pripeljalo do pluralizma v pojmovanju vrednot in do tega, da ni več enotne splošne lestvice vrednot. Ljudje smo po njegovem mnenju (pa najbrž ne samo po njegovem) preveč odtujeni, izolirani, kar se med drugim kaže v tem, da vse več ljudi živi v stolpnica, kjer se predstavljajo iz celice (dvigala) v celico (stanovanje).

Naslednji problem v sodobni družbi je po njegovem zvestoba človeku in dani besedi, ker nas (ljudi) je komformizem pripeljal tako daleč, da se

nismo pripravljeni za nič žrtvovati, ne za zakon, za družino, prijatelje, starše... Seveda se postavlja vprašanje, koliko se je vredno žrtvovati, da potem stvari le na zunaj izgledajo urejene, še vedno je namreč boljša ločitev staršev kot pa umetno vzdrževanje družine zaradi družine same. Tudi mladi nimajo več smisla za odpoved in žrtev, ukvarjali bi se samo z amatersko dejavnostjo, kjer bi se lahko izživiljali in kar jih vodi v zasebnost, individualnost početja. Se pravi, nič več skupnih udejstvanj, kot jih pomni profesor Vodeb še iz svojega časa. Če je bilo prav razumeti, si profesor Vodeb želi zopet avtoritarne države, ki bi bolj eksplicitno postavljala norme in vrednote in z nostalgijo se spominja, kako je bilo v njegovih časih pravilo nositi obleko pri obisku gledališča, kako se je z njo izkazovala omikanost in spoštovanje do vrednot. No, temu bi se, gledano z današnjega vidika, dalo oporekati, morda še najbolj z besedami znane sestavljalke grafitov, da si je spoštovanje treba prislužiti in ne le obleči.

In še problemi sodobne družbe? Televizija, walkmani, internet, vsi padli tabuji v zvezi s spolnostjo, alkohol, kajenje, splavi, samomori. Vse to so problemi, ki po mnenju Rafka Vodeba rušijo tradicionalne vrednote. In ker je naš predavatelj po naravi optimist, je ponudil tudi rešitev, ki jo vidi predvsem v vzgoji samostojne osebnosti, ki se ne bi uklanjala večinskemu mnenju, ki bi bila sposobna stvari razumsko vrednotiti in se vživljati v sočloveka in njegova čustva.

Nina Gradič

»Čenče« o Arzenškovih zlatoporočencih iz Jelc

Čenče? Tega izraza si nisem izmislila jaz, ampak zlatoporočenec Matija Arzenšek, ko mi je pripovedoval o vojnih dogodivščinah in malenkostih, a zanimivostih iz zdajšnjega življenja. Jaz sem si vse pridno zapisovala, on pa: »Saj ni treba vsega pisat', koga pa zanimajo takšne čenče!«

Pa poglejmo kakšne čenče je pripovedoval moj sogovornik, na žalost samo on, saj je njegova žena Tilika takrat počivala, ker je že bolehnna in ji spomin že peša.

Matija se je rodil 1916. leta v Turnem pod Slivnico, ona pa leto po prvi svetovni vojni v Jelcah. Oba sta živela v številni družini, v revnem, preprostem kmečkem okolju in ko sta se konec februarja leta 1949 poročila, nista prišla na nič boljše. Poroke se Matija spominja po tridnevnem praznovanju, pa tudi po tem, kako je morala dati njegova nevesta Tilika predelati svojo torbico v poročne čevlje in on svoj železniški plašč v plašč za ženo. Za poročni prstan pa je zbiral, kot pravi pregovor: Zrno na zrno pogača, kamen na kamen palača. Sodelavce je namreč prosil za zrnca zlata, da sta iz njih lahko nastala prstana.

Matija je dobil v dar botrovo kmetijo, ki je zaradi treh že ostarelih in nemočnih ljudi propadala. Matija je moral pustiti delo na železnici, a saj mu je po eni strani kar prijalo, ker bi ga sicer prestavili v Borovnico zaradi nekakšne zamere pri načelniku. »To je bilo tista leta, ko je veljala obvezna oddaja. Pa kaj bi dajal, ko sam nič nimaš!« potoži Matija in se spomni nelogičnih besed, ki jih je takrat izrekel

en »birič«: »Če nimaš mleka, pa daj maslo!« Matija je bil iznajdljiv in je »zakšeftal« to in ono, da je lahko ustregel oblasti. In kot da ni bila revščina že dovolj huda, je moral Matija hoditi še na dvomesečne orožne vaje, doma pa pustiti bolešno in nosečo ženo ter dvojce malih otrok. »Na orožnih vajah ni bilo hudo, ker sem

si mislil o svojih nadrejenih: 'Ti si še tak' večji »butlč', se svojih pogumnih misli spominja Matija in pridane, da je služil trem oblastem, trem vojskam: kralju Petru, po ugrabitvi na žalost Hitlerju in z orožnimi vajami Titu. Vse je preстал, saj mladost tako vse prenese, k temu pa doda, na šaljiv način, a še kako resnično: »Enkrat sem klel, drugič pa molil.«

Arzenškova kmetija pa je s trdom in zagnanostjo zakoncev in treh hčera postala med naprednejšimi kmetijami v okolišu. Matija si je omislil celo žago, s katero je odslužil delavce, ki so mu pomagali zidati poslopje. Kmetija je imela predvsem po zaslugi Matijeve trme prva daleč naokrog trofazni tok.

Kaj pa počneta zakonca Arzenškova zdaj, ko bi lahko zaslužno počivala? Rada bi še pomagala odoveli hčeri, ki ji poln hlev, veliko zemlje in še to samih »bregač« nalaga dneve in dneve garanja. Vendar jima zdravje kar noče pomagati, zato on rad kaj postori po hiši, plete koše, dela lesene vijake, oba pa veliko bereta in pripovedujeta o svojem življenju.

Najbrž ju je življenje naredilo tako skromna. V dnevih, ko ostajata sama v hiši, je toliko časa, za razmišljanje, kaj jima je življenje prineslo, kaj so jima drugi dali in kaj sta jim dolžna. Hvaležna sta za vsako dobro delo in ko že odhajam, mi Matija pove, kako bi se rad v časopisu zahvalil paridolskim in slivniškim gasilcem, ki so jim letos pomagali zmetati sneg s strehe. Zadovoljna in srečna sta, da so jima sorodniki pripravili tako pristrčno praznovanje zlate poroke in da na njiju niso pozabili niti predstavniki Krajevne skupnosti Slivnica in Rdečega križa.

Pa naj bi bile to čenče? Zgodbe, ki jih piše življenje preprostega, odkritosrčnega in tolikokrat preizkušane kmečkega človeka ne morejo biti le čenče.

Nina Gradič

TRIJE SNUBCI V ŠENTJURJU

Redkokdaj imamo v Šentjurju priložnost spremljati gledališko igro in zato bi morda bilo pričakovati dober odziv gledalcev. Pa temu očitno ni tako, vsaj če sklepamo po obisku predstave Trije snubci, ki je bila v šentjurskem kulturnem domu v petek, 26. februarja, ko je bil obisk katastrofalen. Zbralo se je morda petdeset ljudi, od tega večina članov študentskega kluba, ki je bil tudi organizator. Naključnih obiskovalcev je bilo bore malo. Kultura, ki se ne ukvarja s petjem ali pitjem, je v naši občini očitno ničvredna.

Komedijo Frana Miličinskega Trije snubci je izvedla gledališka skupina Teater Balantin iz Ljubljane. Sama vsebina za današnji čas, ko je v modi predvsem norčevanje iz aktualnih političnih dogodkov, ni nič kaj komična. Zgodba je preprosta. Na vasi živijo trije bratje, nič kaj lepega videza, ki nujno potrebujejo gospodinjno. V sosednji hiši prebiva ravno primerno samsko čedno dekle, ki pa noče o ženitvi slišati ničesar. Vaška opravljivka Vrtačka organizira snubljenje, kjer prva dva brata pogorita, tretji pa uspe razvajenega dekliča ujeti in poroka je na vidiku. To je pravzaprav vse, kar se dogodi. Vmes je sicer kar nekaj komičnih situacij, toda šele v tretjem delu, ko bratje snubijo dekle, smo se lahko resnično nasmejali. Komedija je pač bila napisana na začetku stoletja in

verjamem, da so takrat gledalci "umirali" od smeha. Danes je pač drugače. Kljub vsemu pa je bilo občinstvo na koncu predstave zadovoljno, kar je pokazalo z dolgim aplavzom.

Zanimivo je bilo tudi po končani predstavi. Člani Teatra Balantin so se pokazali kot izjemno družabni in dobil sem občutek, da resnično igrajo iz golega veselja. Njihova gledališka skupina obstaja tri leta in kot pravijo, so na začetku uprizorili nekaj resnejših iger, sedaj pa so se popolnoma orientirali na komedije. Prihajajo iz Savelj, ljubljanskega predmestja, ki jih je eden izmed igralcev primerjal s Šentjurjem. Povedal je, da so se na začetku srečevali z izjemno slabim odzivom ljudi in da nad obiskom v Šentjurju niso bili preveč razočarani. In kako so rešili problem? "Preprosto, župnika smo naprosili, da vsako našo predstavo, oziroma dogodek, ki ga organiziramo, oznani pri maši. Od tedaj je naša dvorana vedno polna", je pripovedoval Tomaž Lampelj, ki je s svojo vlogo malce omejenega in jecljavega snubca Lipeta najbolj navdušil peščico šentjurskih obiskovalcev. Morda bi njegov recept pokazal rezultate tudi v Šentjurju.

L. H.

info

novi delovni časi enot ekspoziture Šentjur

Banka Celje, ekspozitura Šentjur in njene enote so Vam **od 15. marca 1999** dalje na voljo:

Ekspozitura Šentjur

od ponedeljka do petka
od 8.00 do 12.00 ure in
od 14.00 do 17.00 ure
ob sobotah
od 8.00 do 11.30

Enota Dušana Kvedra

od ponedeljka do petka
od 8.00 do 12.00 ure in
od 13.00 do 15.00 ure

Agencija Planina pri Sevnici

od ponedeljka do petka
od 8.00 do 11.00 ure in
od 13.30 do 16.30 ure

banka celje

V varnem zavetju tradicije

**SUPER UGODNO
MODUL 74,90 SIT**

Teknična trgovina

Termix

Šentjur

Tel.: 063/741-329

TRGOVINA S ŠIROKO PONUDBO:

*gradbenega materiala, inštalacij za vodo, ogrevanje in elektriko
barv, lakov, železnine, bele tehnike, akustike, ploščic in sanitarne
keramike, drobnih gospodinskih aparatov, daril, kmetijskega
orodja in strojev.

EDINI V ŠENTJURJU VAM NUDIMO:

delovni čas:

7³⁰ - 18^h

sob.: 7³⁰ - 12^h

VELUX okna, fasade in lepilo

TERANOVA

original **SADOLIN**

BIOTAN - premazi za les v rifuzi

peč olje - plin LTŽ SIME

tuš kabina

keramične ploščice od

jogi vložek

59.990,00 SIT

14.990,00 SIT

899,00 SIT

9.990,00 SIT

Prepričajte se o ugodni ponudbi in nizkih cenah!

**Cvetličarna
"MAJDA"**

Ulica Dušana Kvedra 23, 3230 Šentjur pri Celju

Tel.: 063 741-100, GSM: 041 720-531

MAJDA MAUER

- venci, žalni izdelki z brezplačno dostavo
- darilne šopke namesto vas dostavimo na željeni naslov
- poročni šopki (ogledate si lahko tudi katalog vzorcev)
- kvalitetne zemlje in gnojila (HUMKO, ASEF), cvetlična korita

DELOVNI

ČAS:

PON. - PET.: 8:00 - 18:00

SOBOTA: 8:00 - 13:00

063/741-100, GSM: 041/720-531

NAJVEČJA PONUDBA JAPONSKIH VOZIL

TOYOTA

moja prihodnost

Prihaja **YARIS** - zvezdnik

evropskega kova

predstavitve bo v soboto, 10.

aprila '99 ob 10. uri v Celju!

SALON CELJE, MIKLOŠIČEVA 5, 483-473

SUZUKI

AKCIJA '98

BALENO WAGON

od 2.100.000

4x4 od 2.800.000

SWIFT

od 1.295.000

VITARA LX

od 2.695.000

SALON ŠENTJUR, 743-086

SUBARU

JUSTY

4x4 od 2.169.000

FORESTER

3.745.000

LEGACY

3.795.000

IMPREZA

2.695.000

SALON ŠENTJUR, 743-086

PRODAJNO SERVISNI CENTER

ANDI AVTO d.o.o.

Cesta Kozjanskega odreda 18, 3230 Šentjur

Servis: 743-389

DELOVNI ČAS:

8:00 - 17:00

sobota:

8:00 - 12:00

UGODNI KREDITI T + 4,5%
KREDITI ZA OBRTNIKE IN KMETE
STARO ZA NOVO
LEASING

O JEZUSU IN PARADOKSIH

Bliža se Velika noč in z njo pirhi, šunka, hren, potica.... Po malem se že vsi veselimo pojedine, praznikov, srečanja s sorodniki. In na tihem nas skrbijo kilogrami. Pa vendar je zelo žalostno, če se ukvarjamo samo s tem prijetnim črednim delom, prav nič pa se ne vprašamo - ZAKAJ TA PRAZNIK, ZAKAJ POST, ZAKAJ VSTAJENJE? V tem članku zagotovo bom predstavila le svoje predvelikonočno razmišljanje na to temo.

Jezus sam je en velik paradoks - je hkrati Bog in Človek. Njegovo božanskost lahko pojmuje kot uvid, videnje: Jezus vidi v dušo svojih učencev, napove, da ga bodo izdali, napove svojo smrt in svoje vstajenje. Jezus tudi dela čudeže, hodi po vodi... Trpi, ker obstajajo zlo, sovraštvo, zavračanje in čuti fizično bolečino na križu. Tudi sam se znajde v skušnjavah.

In tega paradoksnega Jezusa je Bog poslal na zemljo zato, da bi nas odrešil naših grehov. Kako, se vprašamo? Jezusa si moremo predstavljati kot stvarno osebo v stvarnem zgodovinskem obdobju, kjer je bil pravi anarhist - nasprotoval je farizejem, družil se je z gobavci, spodbujal je svoje učence, naj se gostijo z njim, dokler je njihov svat med njimi. In med gostijo pač ni časa za normalno "službo" - grajenje hiš, lovljenje rib, umno kmetovanje ... Za oblast je postajal vedno večji moteči dejavnik, sledilo je zaslišanje, izdajstvo, mučenje, smrt na križu. In s svojim trpljenjem in smrtjo bi naj prevzel človeške grehe nase. In ponovno pokazal svojo božanskost z vstajenjem.

Pa še ena misel me preganja. Tista o štiridesetdnevem postu, pa o Velikem petku - saj veste, tisti del, ki se ga velika večina ne drži. Ali je pri postu, očiščevanju, res najpomembnejši prehranjevalni del? Če človeka in njegove možgane pojmuje kot čudež stvarstva, potem temu ne moremo pritrditi. Pri postu se zdi pomembnejše očiščenje duše. Edino z očiščenjem duše, ponižnostjo in pripravljenostjo na tveganje neznanega pa lahko napravimo prostor za nova spoznanja in morda odrešitev. Ali kot pravi Jezus (Lk, 9, 48): "Kdor sprejme tega otroka v mojem imenu, mene sprejme, in kdor sprejme mene, sprejme tistega, ki me je poslal. Kdor je namreč med vami vsemi najmanjši, je največji."

Jezusovo vstajenje je opredeljeno kot najtrdnější temelj, na katerem sloni krščanska vera. Ne moremo ga samo racionalno doumeti in razlagati. Razmislek o njem pa nam daje možnost, da vsak dan postajamo boljši ljudje, pa če (se mi zdi) smo verni ali ne.

Katica Bajuk

Babičini recepti

Zrezki za sladokusce

Svinjsko ribico razrežite na tanjše zrezke. Le-te posolite, malo popoprajte in na hitro opečite po obeh straneh. Boljši so, če jih opečete na maslu. Na pol pečene zrezke položite enega poleg drugega v plitvo ponev. Nato v jogurtovem kozarčku zmešajte kislo smetano z zavitkom naribanega parmezana in zrezke lepo prelijte ter jih še približno pol ure pečete v pečici, da so pečeni. Servirate jih laho s širokimi rezanci in zeleno solato.

Če ste kupili meso s kostmi, lahko iz teh pripravite kislo juho in imate kompletno kosilo.

O kloniranju človeških bitij

Svet znanosti in celotno javnost je hkrati šokiralo in očaralo obvestilo, ki ga je v reviji Nature objavil Ian Wilmut s sodelavci, da jim je iz posamične celice odrasle ovce uspelo klonirati ovco. Mnoge pa so ob tem vznemirile in očitno prestrašile napovedi, da bi lahko po enakem postopku morda kmalu klonirali tudi ljudi. Večina vodilnih znanstvenikov in politikov je omenjeno možnost nemudoma in najostreje obsodila, nekaj bolj previdnih glasov pa je opozarjalo na možne prednosti človeškega kloniranja in podvomila o smotrnosti prenaplajene prepovedi.

Obe strani se sklicujeta na dve vrsti moralnih argumentov; nekateri nasprotniki trdijo, da bi s kloniranjem ljudi kršili temeljne moralne in človekove pravice, posamezni zagovorniki dokazujejo, da bi te pravice prekršili prav s prepovedjo kloniranja.

Kloniranje je sredstvo reprodukcije, moralna pravica, za katero pri tem najverjetneje gre, je torej pravica do reproduktivne svobode. Ta zaobsega odločitev o spočetju ali nespočetju potomca. Kritiki kloniranja vidijo v njem prej sredstvo za izdelovanje (proizvajanje) ljudi in manj njihovo razmnoževanje. Gre za bolj specifičen interes, za odločitev o tem, kakšnega potomca bomo imeli. Za enak interes gre v bistvu tudi pri naravnem izbiranju reproduktivnega partnerja, čeravno ne za neomejeno pravico do odločanja o tem, kakšne osebe bodo postali njihovi otroci.

Možne individualne in družbene koristi

1. Kloniranje bi omogočilo neplodnim, da ustvarijo potomca, ki je biološko povezan z njimi.

2. Kloniranje bi parom, pri katerih obstaja nevarnost, da bo eden od partnerjev na potomca penesel resno gensko bolezen, omogočilo varno reprodukcijo.

3. Kloniranje bi nam omogočilo preskrbelo z organi in tkivi za presajanje. Rešili bi problem iskanja darovalcev in drastično zmanjšali tveganje, da gostiteljevo telo presajeni organ zavrne. Toda odvzem organa, ki ga bo potreboval tudi kasnejši dvojček, denimo jeter ali srca, bo nedopusten, ker bi z njim kratili pravice kasnejšega dvojčka.

4. Kloniranje bi posameznikom omogočilo, da »vrnejo« na primer umrlega otroka. Vendar bi tovrstna želja temeljila na globokem nesporazumu. S tem namreč ne bi nadomestili otroka, ki so ga starši ljubili in nazadnje izgubili, temveč bi samo ustvarili drugega otroka z enakimi geni.

5. Kloniranje ljudi bi omogočilo podvajanje posameznikov, ki premorejo razkošen talent, genialnost, značaj ali kako drugo odlično lastnost. Tudi ta razlog dolguje svojo privlačnost zmedeni in zgrešeni domnevi o genetskem determinizmu, to je prepričanju, da naši geni popolnoma določajo, kakšni bomo postali, kaj bomo počeli in kaj bomo dosegli.

Eva Kovač

(se nadaljuje)

Srečanje naglušnih občine Šentjur

Slušno prizadeti, naglušni, ali celo gluhi se moramo v vsakdanjem življenju veliko bolj spopadati z komunikacijskimi težavami kot normalno slišči ljudje. Zato si skušamo pomagati z različnimi tehničnimi pripomočki kot so slušni aparati.

Seveda pa tudi razni slušni in drugi tehnični pripomočki ne odtehtajo težav, če se z njimi v življenju ne znamo ali celo ne upamo spopasti. Sramovanje nad lastnimi težavami nas vodi le še v večjo samoto. Zato lahko le vsak s svojim plemenitim srcem in druženjem z ljudmi sebi podobnimi, ustvari odprto okolje človeškim odnosom.

Da bi te težave lažje premagovali in si med seboj pomagali, smo nekateri že včlanjeni v Zvezo gluhih in naglušnih oseb Slovenije (DGNS). Svoje slušne potrebe in aktivnosti povezujemo seveda preko našega Društva gluhih in naglušnih (DGN) V Celju. Tako nas je za medsebojno lažjo pomoč, informiranje in druženje s sebi podobnimi v to društvo včlanjenih že preko 70 slušno prizadetih iz Občine Šentjur. Članstvo vsako leto širimo. Škoda je le, da nas le peščica od teh redno in aktivno deluje v različnih zanimivih sekcijah.

Med te vsekakor sodi pred kratkim ustanovljena sekcija za organiziranje samopomoči. Namen te je vsekakor plemenitenje naših medsebojnih odnosov v vsakdanjem življenju, še posebej med nami slušno prizadetimi. Našo skupino zelo uspešno, strokovno in čutno nam v pomoč, vodi psihologinja Damjana Voglar. Po zadnjih zelo aktivnih srečanjih, udeleženci z utrinki in globokimi občutki ocenjujemo, da nam ta samopomočna srečanja največ nudijo in pomagajo pri premagovanju vsakdanjih težav.

Na podlagi vtisov iz udeležbe in izkušenj teh srečanj smo v soboto, 30. januarja letos, v Šentjurju organizirali 1. srečanje slušno prizadetih. Kljub temu, da se nas je od vabljenih članov udeležilo le 25 ljudi, je srečanje zelo lepo uspelo. Medse smo povabili tudi člane Upravnega odbora DGN Celje, ki so nam bogato in strokovno svetovali in seznanili z novostmi reševanja slušne problematike. Naš skupni cilj je bil predvsem medsebojno povezovanje, predstavitev tehničnih pripomočkov in lajšanje slušnih težav.

Člani UO DGN Celje so naše želje soglasno podprli, s svojo polno udeležbo pa potrdili namen, da so taka srečanja nujna in dobrodošla.

Nato so sledila strokovna predavanja.

Naše srečanje pa ne bi uspelo tako zvočno in slišno, če ne bi bil z nami tudi priznani strokovnjak s področja uvajanja tehničnih izboljšav za nas slušno prizadete. Gospod Milan Zupanc nam je v prostoru praktično prikazal delovanje indukcijske zanke za boljši tonski sprejem, uporabo ojačevalcev zvoka pri telefoniranju, gledanju in poslušanju TV, mobitela z indukcijsko zanko, hišnih zvočnih signalov ipd.

Vsi udeleženci srečanja smo bili s podanim predavanjem zelo zadovoljni in bogatejši, kar je pokazala tudi kasnejša razprava. Medsebojni razgovor, prijetno druženje in seznanitev z lastnimi skritimi težavami nas je globoko in trajno povezalo. V prijetnem vzdušju smo srečanje zelo uspešno izpeljali do konca v skupni želji, da so taka snidenja vsem nam zelo koristna.

Za taka srečanja in še bolj povezano aktivnost članov v Društvu gluhih in naglušnih imamo v prihodnje še povečano moralno in finančno podporo v proračunu Občine Šentjur. Za tako izraženo humano podporo se slušno prizadeti šentjurčani »glasno« zahvaljujemo.

Ob koncu se še enkrat zahvaljujem vsem navzočim za udeležbo, še posebej članom UO DGN Celje in mojim prijateljem Tonetu Petru, Rudiju Krajncu in Karlu Kovačiču za pomoč pri organizaciji tako uspelega srečanja. Hvala tudi osebju Gostišča Kajzler za izkazano gostoljubje.

»TUDI NESLIŠEČI SE RADI DRUŽIMO IN SAMO SKUPAJ SMO LAHKO GLASNEJŠI!«

Organizator srečanja, Slavko TANŠEK

S policijske postaje

V zadnjem mesecu so policisti obravnavali 26 kaznivih dejanj, 13 kršitev JRM in 19 prometnih nezgod. Podali so 14 ovadb zoper 17 osumljencev.

Skupaj je pihalo 45 šoferjev, od tega jih je 24 bilo pozelenelih. Rekord je bil C.B. iz Šentjurja z 2,16 promilami, ki pa je krepko zaostajal za pešcem L. P. iz Šentjurja s 3,1 napihanimi promilami.

Kradli kot srake

18. marca so policisti odkrili tolpo 7 mladeničev iz Šentjurja, ki so si med drugim organizirano "sposodili" 4 mopede. Najprej so jih tako temeljito popravili, da potem več niso vedeli, čigav je kateri, in da ne bi bilo zamere, jih seveda niso vrnili. Njim in trem kupcem, ki so tako poceni prišli do "sfriziranih" mašin, bodo zmešnjavo pomagali rešiti sodniki.

Sosedska ljubezen

19. marca je 40 letni Anton K. iz Zagaja poskušal prepričati s pestmi in brcami 70 - letnega soseda Karla D., da ima glede elektrike prav on. Ker ni šlo, si je pomagal s sekiro. Mimogrede se je na roke pogovoril tudi s Karlovo hčerko. Ker mu policisti prav tako niso hoteli verjeti na besedo, jo je dobil tudi eden od njih. Anton je v lisicah prišel do "hladilne" kamre, kjer je do jutra lahko v miru razmišljal, kako bo sodnikom razložil, kakšna krivica se mu je zgodila.

Nikoli vzvratno

Na predvečer dneva žena je na parkirišču pred Lesjakovo gostilno v Slivnici triintriidesetletni Ivan K. preizkušal trdnost tamkaj parkiranega avtomobila, last Z. K. iz Šentjurja. Ker lastnica nad testom ni bila ravno navdušena, je prišlo do rahlega nesporazuma, ki se je končal z buško enega od njenih zagovornikov in pa z obiskom vročerkrnega avtomobilista Ivana v "hladilni skrinji" na policijski postaji.

Folklorno srečanje pred St. Jurij's pubom

Uprizorili so ga 27 letni Andrej J., 30 letni Andrej S., 29 letni Miran G., slabo identificirani M.M., vsi iz Šentjurja, in Planinčana 21 letni Stojan K. ter 29 letni Franc V. Predstava je bila tako pestra, da policistom ni uspelo povsem razvozlati vlog nastopajočih: dejstvo je le, da sta največ udarcev razdelila Andrej J. in M.M., Andrej J. pa je predstavo, kot se spodobi, zaključil v "hladilni skrinji".

POLICIJA SVETUJE!

Bližajo se velikonočni prazniki in z njimi tudi tradicionalno "velikonočno pokanje". Vse "strelce" opozarjamo na vso potrebno previdnost kot tudi na določila glede pogojev za uporabo pirotehničnih sredstev.

Želimo vam prijetne in varne velikonočne praznike!

PP

Obvestilo staršem o uveljavljanju otroškega dodatka v letu 1999

Pravico do otroškega dodatka imajo starši otrok, katerih povprečni mesečni dohodek na družinskega člana v preteklem letu ne presega 118.551,00 SIT bruto. Otroški dodatki znašajo od 3.000,00 do 11.500,00 SIT.

Za uveljavljanje otroških dodatkov pa morate vložiti zahtevek za otroški dodatek na obrazcu 8,41. Center za socialno delo vloge že sprejema.

Občni zbor Planinskega društva Šentjur pri Celju

V petek, 26.3.1999 ob 19. uri, je bil v hotelu Žonta redni letno občni zbor planinskega društva. Dogodek so otvorili najmlajši planinčki s svojim živahnim nastopom, žal pa sem ujela le njihov odhod oziroma "odlet" z odra. Sledila je pevska skupina deklet oziroma žena s Planine in nato pozdrav in dobrodošlica vsem članom in gostom. Druga točka dnevnega reda je bila izvolitev organov zbora, pri čemer je predsednik Ivan Straže prebral svoje predloge in z dvigom rok so prisotni pokazali, da se vsi strinjajo. Vsi izvoljeni so zasedli svoje položaje in sledila je tretja točka; poročila predsednika, blagajničarke in nadzornega odbora, okvirno se je šlo za seznanitev z delom v tem mandatnem obdobju in zahvala oziroma povabila za nadaljnje sodelovanje. Če povzamem poročilo blagajničarke, gospe Mire Gabršek, je bilo razbrati, da se društvo lahko navsezadnje pohvali s pozitivno bilanco. Gospa Vera Perc je povedala o izletih v lanskem letu in nakazala na domnevne probleme mladih planincev v šolah, predvsem je izpostavila "problem hoje", ki naj bi se je ti vedno bolj izogibali, čeprav sicer zelo radi preživljajo čas v naravi. V zvezi z nadzornim odborom ne bi zgrebala besed, ta je bil prisoten na vseh 9

sejah in pravzaprav zaradi splošne vzornosti ni imel dela. Naslednja, četrta točka dnevnega reda naj bi bila razprava na poročila, kar pa se ni zgodilo v pravem pomenu besede. Pravzaprav je vsaj polovica ljudi zapustila prizorišče in se raztepla po ostalih kottičkih hotela, kjer strežejo, že po neuradnem uvodnem delu, torej pri t.i. razpravi so prišle na vrsto pohvale, pozdravi in zahvale častnih gostov: g. Maksimilijan Korošec - predsednik Planinske zveze Slovenije, g. Jože Čede - predsednik Planinskega društva Dramlje, g. Horvat - predsednik Lovski družine Šentjur, g. Edi Peperko in predsednik Planinskega društva Rogaška Slatina. Zanimiva se mi je zdela izjava g. Korošca, da je to naše društvo "čarovniško", ker samo še čarovniki zmorejo dosegači tako izjemne stvari, kot jih Planinsko društvo Šentjur v sodelovanju z občino (pri tem je za čarovnika imenoval tudi župana). Nadalje se razprava ni kazala preveč razživeti in sem se počasi potuhnjeno poslovila. Pa brez zamere, o programu dela za naslednje leto bomo najbrž še dosti slišali.

E.K.

Resevna s časom naprej

Planinsko društvo Šentjur je leto 1998 zaključilo s planinskim predavanjem v domu na Resevni. Tam je v prijetno zakurjeni in nabito polni sobi alpinist Aco Pepevnik z diapozitivi predstavil odpravo na Mont Everest. V koči je bilo zelo živahno, saj so mladi z OŠ Hruševce postavljali zanimiva vprašanja, tako, da je predavanje trajalo vse do noči.

PD uspešno zaključuje program dela na Resevni. Enajst hiš je dobilo telefon, dobili so javno telefonsko govornico, na Resevno je bila po številnih mukah in tegobah pripeljana tudi pitna voda, elektrika pa je bil zaradi pogostih okvar prestavljena pod zemljo. Precej denarja in časa je bilo vložnega tudi v ureditev ceste.

Vrednost vseh opravljenih del ocenjujejo na 2,5 mil. tolarjev, večji del stroškov je pokritih. Da so bila ta velika čudežna dela realizirana, se PD še posebej zahvaljuje vsem izvajalcem in službam, kot so: JKP Šentjur, Vilkograd - Vili Kolar Zlateče, Telekom Celje, Elektro instalacije in trgovina Anton Selič Šentjur, Občina Šentjur, KS Šentjur - Center, KS Šentjur - Okolica.

Društvo se zahvaljuje tudi vsem planincem in obiskovalcem Resevne, katerih število se je po postavitvi razglednega stolpa močno povečalo. V minulem letu beležijo, da je Resevno obiskalo preko 6.000 ljudi.

Dom je čez zimo odprt le ob nedeljah, od aprila naprej pa bo ponudba doma na voljo ob sobotah, nedeljah in praznikih od 8. do 20. ure. Tam lahko že poravnate članarino za tekoče leto, kar lahko storite tudi vsak četrtek med 14. in 15. uro v društveni pisarni na Ljubljanski 1 v Šentjurju. V minulem letu v društvu beležijo 102 člana, kar je glede na število prebivalcev v občini malo. Organizirali bodo en ali dva izleta, kar bo razvidno v oglasni omarici na križišču v Šentjurju. Informacije pa je mogoče dobiti tudi pri predsedniku društva Ivanu Stražetu, in sicer v večernih urah na telefonski številki 740 945.

V tem letu nameravajo obnoviti sanitarije, pobarvati in zaščititi lesene dele doma ter okna in vrata, opraviti izolacijo podstrešja in postaviti novo kmečko peč kombinirano s centralno kurjavo. Pripravljeni pa so tudi prevzeti oraganizacijo ureditve in asfaltiranja ceste na Resevno.

Predsednik PD Šentjur: Ivan Straže

PD "Lisca" iz Sevnice ima podružnico na Planini

Planinska skupina na Planini se je organizirala že pred 10 leti. Predsednica Janja Kolar je povedala: "V Šentjurju niso imeli za nas razumevanja, pa smo se priključili PD "Lisca". Tako imamo sedaj na Planini okrog 70 organiziranih planincev in seveda tudi svoj program dela. Vodnike in vsakoletno planinsko šolo nam organizirajo v "Lisci", za vrsto pohodov in prireditev pa smo odgovorni sami. Še zlasti smo ponosni na tradicionalni zimski pohod na Porezen, prvomajsko srečanje na Lisci, kostanjev piknik na Bohorju in pa na "Jezikovo nedeljo" na Bohorju. Pri slednji gre za zanimivo družabno - tekmovalno srečanje planincev na prvo nedeljo v mesecu maju, mislim, da bo letos že 21. po vrsti, katerega skupni imenovalec so jeziki vseh vrst, prekajeni, debeli, dolgi in najizvirnejši. V kategoriji najizvirnejših jezikov smo Planinčani skorajda že abonirani na zmage. Na koncu seveda vse jezike skupaj tudi lepo pospravimo."

Zakaj ne organizirate svojega društva?

"Za našo KS smo nezanimivi, v "Lisci" pa so nas vzeli pod streho. Ko smo letos prosili KS za finančno podporo, so nam odgovorili, da je hoja v gore stvar vsakega posameznika. Tako pač je."

Zofijini ljubimci, informativno

V šali...

Po svetu se še vedno, kot je bilo to v času stare Grčije, sprehaja veliko ljubimcev modrosti, ki se po svojih močeh trudijo raziskovati in spoznati resnico. V neimenovanem mestu se je zbral tim ljudi, ki pišejo tekste - plod let in let trdega dela, prelivanja potu in krvi, ki jih Zofijina ljubimka Talija, tajna agentka Nikita pobira cele svežnje ponoči na skrivnem kraju in potem prebrane in prečiščene prebere v eter na najboljšem radiu, ki ga premore naša država, če seveda najde način, da jih neopaženo pretihotapi v studio...

Zares...

Na radiu Marš (95,9 Mhz) v Mariboru vsako sredo ob 19. uri poteka oddaja študentov filozofije, pretežno usmerjena v dve smeri: prvič, gre za filozofske seminarje, prevode različnih filozofskih avtorjev in razne filozofske članke, in drugič, za družbene refleksije oziroma različne družbeno in kulturno aktualne zadeve. V trenutni zasedbi je rednih in glavnih akterjev neke okrog števila pet, sicer pa se odvija poleg pisanja in branja še več tipov sodelovanja, kot na primer prevajanje, intervjuji in poskusi samostojnega filozofiranja, kar je sploh super priložnost za pripravljanje mladih filozofov na njihovo življenjsko poslanstvo. Prispevki so lahko povsem poljudni, pa vse do tistih grozno zakompliciranih in težko razumljivih. Ne vem, kaj naj še rečem, poslušajte enkrat in si mislite svoje...

E.K.

Nepozabni teden na Debelem rtiču

Sem Maja Mulej in hodim v 7. razred OŠ Dramlje. Izhajam iz družine, kjer imamo zelo malo prihodkov, zato so me v šoli predlagali za »letovanje na Debelem rtiču« v času zimskih počitnic od 13. 2. do 20. 2. 1999. Organizator letovanja je bil Rdeči križ Slovenije v akciji »Nikoli sami«.

V soboto smo se zbrali na celjski avtobusni postaji. Poln avtobus otrok iz vseh šol celjske regije je brez daljših postankov pripeljal na Debeli rtič. Na avtobusu sem bila najstarejša (če ne štejem šoferja), zato sem bila še posebej vesela, ko so nas v počitniškem letovišču razdelili v skupine, kjer smo bili vsi enake starosti. Dobili smo zelo prijazno vzgojiteljico Biljano in tudi s sestanovalkami v sobi sem se zelo hitro spoprijateljila. Moram pa priznati, da jih sprva sploh nisem razumela, ko so pa tako prekmursko gučale.

Teden je vse prehitro minil, saj so se organizatorji izredno potrudili, da nam ni bilo dolgčas. Vsak dan smo se kopali, z ladjo smo se peljali v Koper, odšli na sprehod v Ankarano, poslušali predavanje o spolnosti, pomeni RK in morskem dnu. Na valentinovo smo plesali in imeli celo ples v maskah. Zabavala nas je plesna skupina M. Skrbeli so tudi za naše želodčke, hrana je bila odlična.

Teh prijetnih in zabavnih počitnic ne bom nikoli pozabila. Iskreno se zahvaljujem vsem, ki so mi omogočili ta čudovit teden letovanja.

Maja Mulej

VABILO NA VESELO JURJEVANJE 99

16. do 18. april: Razstava na Kmetijski šoli

Petek, 23. april: likovna razstava ŠK v avli kulturnega doma

Sobota, 24. april: Jurjev sejem od 8. do 18. ure

Jurjev pohod: odhod izpred OŠ F. Malgaja ob 9. uri

III. Jurjeva revija pihalnih orkestrov ob 19. uri.

Nedelja, 25. april: od 8. ure dalje veselo Jurjevanje v Zg. trgu; ob 12:30 parada konjskih vpreg.

Ponedeljek, 26. aprila: revija pevskih zborov in oktetov ob 20. uri v KD

Pričetek tekmovanja v malem nogometu

V ponedeljek, 15. marca, je bil sestanek predstavnikov ekip v malem nogometu, ki bodo v letu 1999 nastopale v občinski ligi Šentjur.

V tekmovanje bo letos vključeno 26 ekip, 12 v prvi in 14 v drugi ligi, veteranske lige pa zaradi premalega števila zainteresiranih ekip ne bo.

Obvestila matične službe

Porok ni bilo

Umrli so

Žavski Franc (55) iz Sel, Alojzija Iskrač (77) iz Turnega, Karel Salobir (64) z Grobelnega, Janez Ploštajner (62) z Rifnika, Valentin Centrih (88) iz Prevorskega Dobja.

Podatki za leto 1998

V lanskem letu je umrlo 225 naših občanov, novorojenčkov pa je bilo le 200. (V letu 1997 je bila bilanca še

izenačena 206 : 206). Kljub temu pa se število prebivalcev naše občine ni zmanjšalo, saj so naravni prirastek v celoti in še malo čez pokrili priseljenci (točni podatki niso bili dosegljivi).

Poroke

Število porok še naprej pada. Lani je bilo 60 porok (predlani 61). Sodeč po statističnih podatkih, se je komaj 52% za zakonsko zvezo godne populacije odločilo za uradni zakonski jarem. Poraslo pa je število zlatih porok. Leta 1997 so bile 3, lani pa kar 9.

Gorica pri Slivnici pokal za FAIR PLAY, FINLES DRUGI

Končala se je zimska liga malega nogometa v Celju. Tekme so se igrale v Hali Golovec. S sedmimi zmagami in štirimi porazi je ekipa Gorica pri Slivnici zasedla četrto mesto, od organizatorjev NK Publikuma pa je prejela pokal za FAIR PLAY.

V četrti ligi pa je prijetno presenetila ekipa FINLES iz Slivnice z drugim mestom in s tem tudi napredovanje v tretjo ligo. Vodja ekipe Čretnik Ivč:

"Lahko bi bili prvi, če bi v zadnji tekmi zmagali, vendar smo igrali neodločeno."

Nekoliko manj uspešno je v zimski ligi, v Šmarju pri Jelšah, nastopila ekipa ORLI iz Slivnice. Zasedla je peto mesto. Po besedah vodje, Belej Tineta, predvsem zaradi katastrofalnega sojenja, kar postaja v šmarskem malem nogometu že kar praksa.

Tudi v zimskem času se dá organizirati prijetno športno srečanje: ekipi Gorica pri Slivnici in Drobinsko sta se pomerili v nogometu in košarki in po dve-urnem znojenju je bil izid 1 : 1.

Pozneje v družabnem srečanju je bilo 2 : 1 za Drobinsko.

Žafran L.

Smučarjanje na Rogli

Tudi letos smo se učenci športnega razreda OŠ Šentjur skupaj s tremi učitelji odpravili v »zimsko« šolo v naravi. Izpred hotela Žonta smo krenili ob 10. uri zjutraj. Naš cilj je bil Dom na pesku na Rogli. Takoj, ko smo prispeli, smo se udobno namestili in še »napokali« s hrano. Prvi dan na smučišču je vsak prikazal svoje znanje smučanja. Učitelji Vlado, Dejan in Ivan pa so nas snemali s kamero. Sicer pa med nami ni bilo nikogar, ki se ne bi znal peljati vsaj smuk. Dnevi so hitro tekli, snežni zameti pa so nas vedno znova presenečali. Ampak, saj mi smo športni razred in se ne pustimo kar tako zmesti. Zvečer smo si ob toplem čaju ogledali naše vragolije na smučeh, ki so jih posneli naši učitelji, tako da smo lahko analizirali naše napake. Najboljši je bil večer, ko smo vsi skupaj zgradili iglu, pa čeprav je le-ta že

naslednje jutro postal žrtev razjarjenega ratrakista.

Zadnji dan pa je bil še posebej napet, saj smo se pomerili v veleslalomu. Vsi smo se dobro znašli na progi in brez večjih težav premagovali količke. Pri puncih je zmagala Nina Marot pred Vido Fidler in Amadejo Tisel. Pri fantih pa je bil najhitrejši Tadej Pinter, drugi je bil Anže Lorber, tretji pa Matjaž Tanšek. Vsi zmagovalci so bili bogato nagrajeni. Zadnji večer smo zaključili s plesnimi ritmi, ki nam mladim seveda niso tuji.

Žal pa vse lepo hitro mine, dnevi so tekli precej hitreje kot tisti v šoli in že smo se odpravili z nepozabne Rogle nazaj proti domu. Ta teden nam bo zagotovo še dolgo ostal v spominu, saj smo ga preživeli nadvse čudovito.

Sabina Kompolšek in Nina Lipnik

Vse prijavljene ekipe bodo odigrale tudi tekmovanje za pokal Šentjurja. Sicer pa bo tekmovanje potekalo ob petkih in sobotah od 17. do 22. ure.

V zimskem obdobju je veliko ekip z našega območja sodelovalo v zimskih ligah v občinah Celje, Šmarje in Rogaška Slatina. Rezultati kažejo na to, da se pri nas igra dober nogomet, saj so šentjurske ekipe dosegle lepe uspehe. Ekipa Dramelj je celo zmagala v prvenstvu

občine Celje v kategoriji veteranov. Vzpodbudna je tudi »fairplay« lestvica, saj so si prvo mesto razdelile ekipe Slivnice, Grafike Makrocom in Tajfuna, ki so na 11 odigranih tekmah dobile samo po en rumen karton.

Vsem ekipam želimo obilo športnih uspehov, gledalce pa vabimo, da si pridejo ogledat zanimive tekme pod reflektorji v športnem parku Šentjur.

Ivan Jug

V Kotah je še šlo po sreči, v Voducah pa ne več

Letošnja pozna zima je omogočila smučarskih skokov željnim mladeničem, tako tistim pod dvajsetimi kot onim, ki so pokukali že v peto desetletje, da so si dali duška. Organizirali so dve tekmi, v Kotah, dan kasneje pa še v Voducah, tekmovalci pa so bili več ali manj isti. Bilo jih je malo manj kot za dve desetini.

Praznično v Kotah

Vzdušje v Kotah je bilo tradicionalno podobno tistemu v Planici. Za zabavo je skrbel jezični spiker Vinč, za šankom so točili vse živo, za 50 tolarjev pa so si gledalci lahko privoščili tudi izvrstne krofe, ki jih je spekla gospa Leskovšek. Za glasbo sta poleg kasetofona skrbela še Franko in

Mastnak - ali se res imenujeta duo Veseli ventilčki, ali pa je to bila le ena izmed številnih "zajebancij" duhovitega Vinča, ne vem. Več kot sto gledalcev, nekaj jih je bilo tudi iz Šentjurja, se je kar dobro zabavalo. Med njimi sem opazil tudi bivšega slivniškega župana Cmoka in sedanjega Polenska, ki sta bila navdušena nad vzdušjem.

KOŠARKARICE BREZ ŽOG

Vse selekcije ŽKK Pletivat so v mesecu marcu zaključile s tekmovanji. Pionirke so nastopile na turnirju najslabših štirih ekip druge slovenske pionirske lige in osvojile drugo mesto, kar jim je prineslo skupno štirinajsto mesto. Kadetinke in mladinke so odigrale še dve zaostali srečanja. Kadetinke so gostovale v Portorožu in bile uspešne ter na koncu tako zasedle četrto mesto v drugi kadetski ligi, medtem ko so mladinke v elitni mladinski ligi bile sedme. V zadnjem letošnjem nastopu so doma brez težav odpravile Sežano.

Kljub koncu sezone se treningi še vedno nadaljujejo, a se pri izvedbi le - teh v klubu srečujejo s težavami, OŠ je namreč čez noč zamenjala ključavnico prostora, kjer so med drugim shranjeni tudi športni rekviziti ŽKK Pletivat. Kot je bilo moč izvedeti, naj bi iz telovadnice izginilo kar nekaj žog in zato je šola zamenjala ključavnico. Krivec pa seveda zaenkrat še niso našli in vprašanje je, če jih sploh bodo. Vprašanje je, če je res samo domnevna kraja razlog za konflikt. Kakorkoli že, dejstvo je, da klubski športni rekviziti mirno

počivajo zaklenjeni, medtem ko dekleta trenirajo z dvema pravima žogama in nekaj "balonarkami".

Je pa seveda škoda, da do takšnih dogodkov sploh prihaja. Športniki med sabo zagotovo niso sperti, očitno pa na istih valovnih dolžinah niso nekateri funkcionarji. Če smo že pri ženskem košarkarskem klubu, lahko rečemo tudi to, da je prav absurdno, da za vse njihove selekcije ni prostora v Šentjurju. Pionirke je tako potrebno voziti na trening v Dramlje, ker je tamkajšnja šola bolj gostoljubna.

Morda se bo kaj le spremenilo na bolje. Danes naj bi bila na sporedu skupščina šentjurske športne zveze, ki bi morala biti pravzaprav tista, ki bi skrbela za odnose med športnimi klubi in reševati morebitne konflikte. Skupščina naj bi SZ prinesla novo vodstvo, aktivirali pa naj bi se tudi nekateri novi člani in upajmo, da se bo na področju organiziranja športa pri nas vendarle kaj obrnilo na bolje.

L. H.

Sam športni del prireditve sta ovirala odjuga in veter. Zlasti mehak iztek je povzročil kar štiri padce, ki pa so se k sreči končali le z odrgnjenim nosom in nategnjeno ramo Slavka Kranjčana, ki je v obeh skokih v konkurenci skočil preko 30 metrov, a obkrožno grdo padel. Večina tekmovalcev je skakala v stilu "propeler", kot je njihovo kriljenje z rokami označil napovedovalec.

V kategoriji do 17 let je zmagal David Kolar iz Hrastja s skokoma 31 in 29 metrov, pred Srečkom Završkom in Damjanom Antlejem.

V kategoriji do 23 let je bil najboljši Tomi Leskovšek s Slivnice s 30 in 28,5 metri. Drugi je bil Jakob Skale, tretji pa Jernej Bolha.

V kategoriji nad 23 let je po pričakovanju zmagal Franc Vodeb, bolj poznan kot Nani. S 33 in 34 metri je bil prepričljivo najdaljši in verjetno tudi najelegantnejši. Drugi je bil Boris Kladnik, tretji pa Henrik Plank. V lepem slogu je skakal Janko Kantužar, kar pa mu pri sodnikih ni prav nič pomagalo in se je moral zadovoljiti s četrtnim mestom.

Zaključek je bil seveda v stilu, s kolajnami in nagradami. Slednje so bile sila skromne, tako da sponzorjev tekme ne kaže preveč hvaliti.

Troskok v Voducah

Skakanje v Voducah, ki ga je prizadevno organiziral Janko Kantužar, je nekaj posebnega. Vinč, ki je tudi tu imel glavno besedo, ga je označil kot kombinacijo slaloma in skokov, jaz bi pa k tej kombinaciji dodal še troskok in kaskaderstvo. Iztek skakalnice je namreč valovit in nekateri skakalci so v izteku frčali po zraku več kot na sami skakalnici, večina pa se je v izteku sploh lahko ustavila le s pomočjo spektakularnih padcev, ki so močno zabavali preko 100 gledalcev. Nani Vodeb je celo kar dvakrat preskočil asfaltno cesto, kar kaže na to, da skakanje v Voducah ni mačji kašelj. Če k temu dodamo še, da morajo smučarji pred odskočnim mostom zvoziti še ovinek, potem je jasno, da v Voducah ni šale. Pravzaprav je sploh čudno, da se je le za mladega Lubeja tekma končala z razbito arkado v celjski bolnišnici. Posebnost tekme je gotovo bila 14 letna dolgolaska iz Krivice, Nataša Žafran, ki je s 15 metri sicer končala tekmo na zadnjem mestu, je pa pokazala, da nekoliko grozljiva voduška skakalnica le ni tako strašna.

F.K.

ŠAH

Februar - Gazvoda

Na februarškem hitropoteznem turnirju ŠD Lipa je ponovno zmagal F. Gazvoda. Zbral je 6 točk, eno več od Biščana, ki je bil drugi. Sledijo: Kolman, Potočnik (4), Pišek (3) itd. Po dveh turnirjih je v skupnem seštevku prvi Gazvoda (13,5), za njim pa so Biščan (9,5), Kolman (8), Potočnik, Đurđević in Drobne (6) itd.

Četina mladinski prvak

Februarja je bilo v ŠD Lipa tudi prvenstvo mladih. Med 10 tekmovalci je zmagal Klemen Četina z 8,5 točke pred Srđić Grego (8), Lavrenčič Urbanom (7), Hvalc Alešem (5) itd.

Najboljši med mladimi so se udeležili tudi državnega prvenstva, a tokrat brez večjih uspehov. Še najboljša je bila Urška Srđić, ki je v svoji kategoriji osvojila četrto mesto.

F.G.

Košarkarji vendarle v končnici

Sedem porazov v osmih tekmah zares ni vzbujalo optimizma, a so Šentjurčani še pravi čas zbrali dovolj moči in tik pred zdajci izpolnili cilje, ki so si jih zadali pred sezono.

Kemoplast je kar nekoliko presenetil z gladko zmago na gostovanju v Krškem in je tekmo s Hrastnikom na domačem igrišču pričakoval optimistično razpoložen. Toda Zasavci so se še enkrat pokazali kot sila neugodni tekmeci in Šentjur je zmago rešil šele v zadnjih trenutkih tekme. Tako gledalci kot igralci so bili zadovoljni, saj jih je, oziroma jih še čaka šest dodatnih tekem, v katerih nimajo kaj izgubiti. Za uvrstitev v prvo ligo nimajo več niti teoretičnih možnosti, zato pa lahko igrajo neobremenjeno, a zaenkrat to še ni prineslo rezultatov.

Ritem tekem v končnici je izredno natrpan, saj se igra vsako sredo in soboto. Na začetku je Kemoplast dvakrat gostoval. V Zrečah so pokazali kar solidno igro, a je to bilo še vedno premalo za kaj več kot poraz s šestimi točkami. Naslednje srečanje je bilo na sporedu v Zagorju

kjer so Šentjurčani še drugič letos prejeli več kot 100 točk in seveda ob takšni obrambi je kaj drugega kot poraz skoraj nemogoče. Prvi del tekme je bil sicer zelo dober, saj je Kemoplast celo vodil, a je v nadaljevanju popolnoma popustil. Minulo sredo je bila na sporedu prva domača tekma končnice z Banexom. Šentjurčani so dobro krenili in na začetku vodili, vendarle so do polčasa malce popustili in Konjičani so ušli na devet točk, česar v drugem delu ni bilo moč nadoknaditi. Končni poraz za enajst točk je bil še kar ugoden, saj so gostje vodili že za več.

Kot smo napovedali, se je v ekipo vrnil dolgo časa poškodovani Vinko Rovšnik, ki je v igro Šentjurčanov vendarle vnesel nekaj več zanesljivosti. Predvsem je bilo to opaziti na tekmi v Zrečah. Največji problem v igri pa je vsaj statistično gledano obramba. Kemoplast je povprečno na dosedanjih 25 tekmah prejel kar 85 točk, kar pomeni najslabšo obrambo v ligi in seveda ni težko biti pameten, kje je vzrok nekaterim kar nekoliko previsokim porazom. Splošna ocena vendarle je, da je ekipa trenerja Pučka dosegla zastavljene cilje in zato bi bilo

krivično kritizirati, čeprav je takole laično s tribune opaziti, da nekatere stvari vendarle škripajo. Še vedno lahko objokujemo prvo letošnjo tekmo z Zagorjem, ko so Šentjurčani nesrečno ostali brez zmage in Vinka Rovšnika, kar se je kasneje izkazalo kot nenadomestljivo. Pozitivno je morda v tem obdobju bilo to, da so veliko priložnosti za igro dobivali mladi igralci, ki bi morda lahko bili deležni tudi večjega zaupanja strokovnega štaba.

Uspešno so sezono zaključili tudi mladinci in kadeti. Prvi so v 2. ligi osvojili tretje mesto, pri čemer ostaja grenak priokus, da bi lahko bili še uspešnejši. Če bi namreč zmagali zadnjo tekmo v Mariboru, bi morda bili celo prvi. Toda na omenjeni tekmi ni bilo v postavi najboljših igralcev, ki so se udeležili treninga članske ekipe. No, kljub vsemu pa bodo imeli mladinci možnost napredovanja, saj bodo nekje sredi marca igrali kvalifikacije za prvo ligo. Kadeti kluba so prav tako kot njihovi starejši kolegi osvojili tretje mesto v drugi ligi, trener obeh selekcij Tomo Golob pa pravi, da je želja mladincev uvrstitev v prvo ligo.

L. H.

Zmaga in poraz nogometašev

V nedeljo, 15. marca, so šentjurski nogometaši pričeli s spomladanskim delom prvenstva v 2. SNL. Dolgo časa je bilo negotovo s kakšno igralško zasedbo se bodo podali v tekmovalje, a se je na koncu vse dobro izteklo. Vsi izkušeni nogometaši, katerih igranje za Šentjur je bilo pod velikim vprašajem, ostajajo v ekipi vsaj do konca prvenstva. Očitno je k temu nekaj prineslo tudi izboljšanje razmer, če temu lahko rečemo izboljšanje. Igralci so namreč dobili izplačanih nekaj starih dolgov, pa tudi sprotne obveznosti naj bi se zaenkrat izpolnjevale. Seveda pa klub igralcem dolguje še vedno kar lepe denarce, a prvi znaki saniranja težav so vendarle na vidiku.

V uvodnem srečanju so se naši nogometaši doma pomerili z novomeškim Elanom. Prijetno spomladansko vreme je na šentjurski stadion privabilo le borih 100 gledalcev, ki so za začetek sezone lahko videli soliden nogomet. Šentjurčani so dobro pričeli in večji del prvega polčasa imeli pobudo, ki jo je z lepim zadetkom kronal Uroš Vavdi. V drugem delu so se pomaknili v obrambo in se uspešno branili skoraj do konca, a vendarle prejeli zadetek. Gledalci so še jezno preklinjali, ko so jih nogometaši ponovno razveselili. V zadnji minuti srečanja se je v kazenskem prostoru odlično znašel mladi Aljaž Plavsteiner in z močnim strelom zapečatil usodo Dolenjcev. 17 - letni Šentjurčan je le nekaj minut prej vstopil v igro in sploh prvič zaigral na uradni članski tekmi, a takoj pokazal, da je talent.

Naši nogometaši, opogumljeni z zmago, so odšli na gostovanje v Dob pri Domžalah, kjer so jih gostili Zagorjani. V tednu pred srečanjem je imel trener Grbavac veliko težav s poškodbami, tako, da je bila postava na tekmi z Zagorjem močno okrnjena, gladek poraz s 4 : 1 pa zato tudi ni pomenil kakšnega večjega razočaranja.

S prvenstvom so minuli vikend pričeli tudi kadeti in mladinci, kmalu pa bodo z igranjem tekem nadaljevale še druge mlajše selekcije.

Prva lovorika študentom?

Študentski košarkarski klub Šentjur se je uvrstil med najboljšo četverico ekip, ki igrajo v medobčinski košarkarski ligi. V boj za naslov prvaka se je spustil z drugega mesta, kar mu je v polfinalu proti šmarskim veteranom omogočilo odločilno tekmo več (igra se na dve dobljeni tekmi) na domačem igrišču. V finalu pa imajo študentje, v peti sezoni organiziranega igranja, največjo priložnost doslej, da prvič okitijo svojo vitrino s pokalom zmagovalca. Na prvi tekmi so, presenetljivo, v gosteh ugnali

favorizirani Mega bar iz Rogaške Slatine z izidom 93 : 85. Študentje so prikazali daleč najbolj resen pristop do igre to sezono, kar se jim je tudi obrestovalo. Zlasti prvi polčas so odigrali briljantno v napadu. V drugem pa je nastopila vojna živcev, ki so prej popustili domačinom in so zato fizično obračunali z enim od sodnikov; čeprav je bilo večkrat videti, kot da imajo Slatinčani na parketu šest igralcev. Največ košev za študente so dosegli Vukmanič (27), Antolovič (22), Jančič (21), pri domačih pa je daleč izstopal župan Kidrič, ki je dosegel kar 52 točk.

br

ŠPORTNE IGRE '99

Skoraj leto dni je že, odkar je ŠKMŠ ustvaril "Športne igre 98". Igre so bile zelo lepo sprejete, zato smo se odločili nadaljevati s tradicijo. Zavedamo se, da je bilo prvo leto kar nekaj napak in škripanja v prireditvi, ampak pravijo, da kdor dela, greši.

Polni lanskoletnih izkušenj bomo tako letos športne igre ponovno organizirali. Zadeva se bo dogajala 15. maja v športnem parku Šentjur. Discipline ostajajo enake, le odbojko bo zamenjal

mali nogomet. Seveda bo zvečer spet sledil košarkarski turnir lokalnih študentskih klubov, ki je lani zelo uspel.

Naš največji problem lanske leto je bila množičnost, saj je bilo

udeležencev glede na pričakovanja bore malo. Zaradi tega smo se letos odločili znižati prijavnine (vsaj dvakrat!). Upamo, da bomo na ta način privabili večje število predvsem domačih športnih navdušencev. Dodatne informacije bodo do vas prišle v naslednji številki Šentjurskih novic, lahko pa jih izbrskate tudi na naši spletni strani (www.kiss.uni-lj.si/skms/). Se vidimo 15. maja!

S. Gazvoda

SESTAVIL: FRANC PEŠEC	GESLO	UNIČEVALKA ŽELEZA	DUŠIK	VELIKA IGRALKA HOLLYWOODA	GOLOB IVAN	ZELENICA V PUŠČAVI	GORA V SRBIJI	GLAVNA ŽILA	Imaginarne NOVOSTI
REPUBLIKA V ZRJ									POLMER
IPAVEC JOSIP			AVTOBUSNO PODJETJE VELIKE GORILE						
ISLANDSKA PRIPOVED					ZDRUŽENE ARABSKE REPUBLIKE				DRŽAVA V AFRIKI
1000 KG		OGULIN			NEKDANJI PREMIER MARKOVIČ				
		FOSFOR			MEDMET				
AMERIŠKI TV TALK SHOW						JUGOSLOV. LETALSKI TRANSPORT			
NASPROTNO OD STAR						GIBALO, VODILO			
		ŽENSKO IME					RETERDER	ITALIJA INDUSTR. RASTLINA	
		LIBERALNA DEMOKRACIJA			VHOD V ŠAPNIK				
		MESTO V UKRAJINI			ŠPORTNO OBLAČILO				
							AČO PEPEVNIK		
							ANTON INGOLIČ		
			VERDIJEVA OPERA						
			TOČKA						
SUNKOVITA PREMIKANJA ZEMLJE								JOULE	
ČARGO								AMPER	
			EZAV - SIN IZAKA IN REBEKE	SEBI			ANTON AŠKERC		

Nagrade za februarско križanko podeljuje nov frizerski salon KAJA (v tržnici). Nina Cvek iz Šentjurja in Mojca Pleterski iz Gorice si bosta pri "Kaji" lahko enkrat brezplačno uredili svoje pričeske, Matej Tanšek iz Šentjurja pa bo brezplačnega striženja deležen dvakrat!

Dragi moji Planinčani!

Da pogrešate Pepco, sem slišala. Lepo. Jaz tudi vas in zato bom pa spet tu in tam kaj povedala.

Čeprav je bila letošnja dolga zima grozna, pa spet ni bilo tako hudo, da me marčevsko sonce ne bi privabilo spet ven v beli svet. Pa kam naj se takole rahlo razpuščena ženska poda? Kajpada najprej k našemu oglasnemu panoju; da vidimo, kaj se dogaja na moji Planini. Trikrat sem zaokrožila okrog njega. Nič, ena sama betonska sivina. Mar so na Planini res vsi zmrznili? Seveda ne. Kdo pameten pa še obeša na veliki zvon, pardon, na reklamni steber, svoje početje! Pametni ljudje se ženejo za delom in denarjem. Ob spomeniku NOB vidim borce, ki si pripravljajo drva. Tako je prav, res je brezveze, da tam raste drevje v tri krasne, njih pa zebe. Ob njihovi delovni vnemi mi je postalo rahlo nerodno, pa sem mrknila v Pub, da si ogrejem kosti in pogledam, če so tiste punce res greha vredne, kot se govori. Roko na srce, prav nič me niso zrajcale, in mi sploh ni bilo treba k sosedom čez cesto na očiščevanje. Sem pa

sešla tam greha vrednega gospoda iz podjetniško - asfaltnega lobija, ki sem mu takoj podpisala pristopno izjavo za Janševo stranko. Je rekel, da bomo šli v Šentjur in tam sesuli tamkajšnje pokvarjene janševce, ki nimajo pojma, kaj je to asfaltna baza. Seveda bom šla zraven, če mi res ne bo treba plačati članarine in me bodo tja zapeljali s šefovim Audijem. Treba je pokazati tistim močvirnikom, kaj je načelna politika! Pa tudi sicer moram biti zraven, da ne bi kdo od naših skrivil kakšnega lasu našemu ljubljenskemu županu Juriju, ki je zadnje čase naše edino upanje. V tretje tisočletje hoče Pepca po asfaltu, pa naj vsako od tistih kljuset na Vahtarjevi kmetiji vredno za cel štirikolesnik. Pa tudi na Občini bom dobila rahlo službico, pravijo.

***Vas pozdravlja bodoča občinska
funkcionarka Pepca***

Kovalove atletske novičke

Zimsko športno mrtvilo se odraža tudi v redkih atletskih tekmovanjih. Pa vendarle je v mesecu februarju v Kopru potekalo državno prvenstvo v metih. Tekmovanja se je udeležila tudi perspektivna Kovalova metalka **Martina Ratelj**. Med starejšimi mladinkami je prepričljivo osvojila zlato. Poleg tega pa je nastopila tudi v članski konkurenci, kjer si je s svojim nastopom primetala bronasto kolajno.

Druga novička pa je iz državnega prvenstva v krosu za pionirje (v atletiki se še vedno uporablja ta izraz) ter mlajše mladince, ki je potekalo v Murski Soboti. **Nataša Oset** je med mlajšimi mladinkami osvojila drugo mesto, družno z **Lucijo Novak**, pa sta dosegli tretjo uvrstitev. Po končanem prvenstvu pa je bil organiziran tudi miting, na katerem je **Klemen Laurenčak** v starejše-mladinski konkurenci osvojil drugo mesto.

Menim, da smo lahko na naše atlete upravičeno ponosni, kajti v zadnjem mesecu, so nam pridelali kar lepo število kolajn. Pa srečno do prihodnjič !

Jernej Jančič

Do avtobusa suhi

Potniki, ki uporabljajo šentjursko avtobusno postajo, dajejo pobudo: v deževnih mesecih naj se postavijo ustrezni tuneli od pokritega zavetrja do postajališča, ali pa vsaj taksi služba.

Janez Škoberne podkupa je opozicijo?

Kot goreči zaveznik šentjurskega župana in krščanskih demokratov (pravzaprav predvsem ene njihove vplivne članice) se je na zadnji seji podal v boj za podporo vladajoči ekipi tudi med svetniki LDS; ponudil jim je 10% popusta, če ga bodo izkoristili letos - pri pogrebem podjetju Žalujka.

Zavrnil krasno ponudbo

Še boljše ponudbo je dobil predsednik SDS Kovač: predsednik "Ipavcev" Čokl mu je poleg Škobernetovega popusta pri Žalujki ponudil brezplačno "Slovenec sem" na ustreznem mestu. Kovač je ponudbo sprejel pod pogojem, da "Slovenca" zamenjajo z "Lipo", kajti "Slovenec sem" v izvedbi "Ipavcev" je res preveč žalostna.

Rojena je zvezda

Odkar se je svetnik SLS Janez Škoberne preselil izza mize sekretarja občinskega sveta med navadne svetniške smrtnike, kar poka od svežih domislic. Ena od prijaznejših je tale: "Odlok o povrnitvi stroškov za volitve je zagotovo nejasen, saj sem ga sam pripravil!"

Rojena je nova stranka

Potem ko je že tretji svetnik iz vrst SDS začel kazati znamenja zaljubljenosti v SKD, je na dlani, da bomo v Šentjurju izumili novo stranko: SPD - social puckistično demokracijo.

In še eno preimenovanje

Z nakupom svežih kadrov iz SDS se bistveno spreminjata tudi vsebina in ime vladajoče krščanske demokracije. SKND bi se lepo prečitelo kot Slovenski krščansko nabavni demokrati.

radio

ŠMARJE PRI JELŠAH

internet: <http://www.radio-stajerski-val.si>
e-mail: desk@radio-stajerski-val.si

Podsreda
87,6 MHz

Studio
Tel.: 063 821-118
063 821-200

Boč
93,7 MHz

Uprava
Tel.: 063 821-744
063 821-745
Fax: 063 821-060

Štajerski val - nova pota in prijatelj več

Doma bi bil, pa bi ji

Janko in Jure iz Dolge gore sta pripravila izkustveno popestritev v maniri naših dedkov v disku Senica na Ponkviči - z koli in noži. Vse bi bilo lepo in prav, če redar ne bi njune predstave vzel zares; še danes se ne more spomniti, ali jo je dobil z kolom ali vrtno lato.

Delovna inšpekcija jim ne pride do živega

Gospoda P. in B. iz občinske stavbe se niti v sanjah ne "šonirata" delovne inšpekcije. Pravijo, da ju je nemogoče zalotiti pri delu.

Šentjurske novice so odveč

Šentjur je v zadnjem času medijsko dobro pokrit; poleg velikonočnice in ljubljanskega sejma je zlasti opazna dejavnost naše mladine - v črnih kronikah.

ELBA TRGOVINA STORITVE d.o.o.

Ljubljanska 26, 3230 ŠENTJUR,
Tel./fax: (063) 743-151, 741-151

PONUDBA MESECA

bojler 80l el. (emailiran)

16.990,00

kabel PGP 3x1,5

37,90

fluo žarnice

20W

99,00

varčne žarnice

899,00

gorilec - plinski

71.760,00

žarnice 40-100W

52,90

OPTIKA

OČESNA AMBULANTA

gleščič
tel.: 063/441-803

Gosposka 23, 3000 CELJE - Ul. Leona Dobrotniška 6b, 3230 ŠENTJUR

**Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev
z eno do deset letno GARANCIJO**

**GUCCI
ANNE KLEIN
VERSACE**

**VALENTINO
GIANNI FRANCO
FERRE**
LUNETTES

Christian Dior
VOGUE
occhiali

Ray-Ban